

SVÄVAREN

UFO-CENTER, KARLSKOGA
FÖRENINGENS
ORGAN

DATUM: 1981*04*24

NR 1/81

UR INNEHÅLLET:

- * HOVSTA-FALLET
- * SKYTTELTRAFIK
- * OVANLIGA NATURFENOMEN
- * H = ATOMÄRT VÄTE
- * VOYAGER 1
- * ARKEN, som kom från Atlantis
- * NYTT TUNGUSKA-FALL
- * GIGANTISK UFO
- * BRÄND AV ETT UFO
- * SUMERISKA ASTRONAUTER
- * SF-INFORMATION
- * "MANIPULATION"
- * KLIPPT&SKURET

BILDTEXT: ATLANTIS UNDERGÅNG.
En asteroid slår ner i Atlanten väster om Atlantis och utlöser en världskatastrof. Dagen är den 5 juni 8498 f. Kr. "På en enda fruktansvärd dag och en enda fruktansvärd natt sjunker den stolta ön Atlantis i havet. Sedan den dagen rör sig stjärnorna i andra banor på himlen..." Var forntidens gudar de överlevande från Atlantis, vilka förde med sig sin höga civilisation till andra "primitivare" överlevande: Läs den spännande fortsättningen i detta nr av Svävaren.

UFO-CENTER
KARLSKOGA
c/o Owe E. Lewitzki
Bladvägen 25
0586-376 78
691 00 Karlskoga

UFO-CENTER
KARLSKOGA
c/o Owe E. Lewitzki
Bladvägen 25
0586-376 78
691 00 Karlskoga

ORDFÖRANDEN HAR...

HEJSAN, UFO-VÄN !

Ett nytt år är redan inne på sitt andra kvartal och vi skall fortsätta att "sväva" ytterligare ett år. Vi passar på att hälsa alla våra nytillkomna läsare och medlemmar välkomna. Ni har fått vänta länge på Er tidning, men så är det nu en gång i idéella föreläsningar.

Mycket har hänt sen sist, men kanske ändå inte så mycket på UFO-fronten. Emellertid så har vi en del intressanta fall att erbjuda dig i form av artiklar i denna SVÄVARE. Bland annat ett fall från USA, där en kille blev "bränd" av ett UFO, som f. ö. sågs av flera personer, däribland några poliser. Nästan ett karakteristiskt "Flygande Tefat" med fönster och allt.

Sedan, så har ju rymdforskningen tagit ett stort kliv framåt, i och med att Voyager I nådde Saturnus och återsände mängder av data och framförallt ca 17 000 bilder. Fantastiska foton av vilka du snart ska få se några välutvalda på en av våra föreningsträffar (se programmet). Alla dessa data och bilder har gjort att vi får försöka glömma våra skolkunskaper om Saturnus. Bl a, så är ringsystemet mycket mera komplext än vad man tidigare trodde. Men kom på träffen så får du veta mera.

En annan intressant händelse, som är nära förestående, är rymdfärjans testning under autentiska förhållanden, i rymden alltså. Håll tummarna så att allt går bra, då får vi många nya rymdresultat att glädja oss över om några månader. Svävaren skall försöka och följa upp dem så gott det går.

I detta nummer av tidningen, så får du också läsa en hyperintressant artikel om Atlantis. "Arken, som kom från Atlantis", heter den och redan rubriken är fantasiäggande så det förslår. Här spekuleras det över huruvida de forntida gudarna kom från Atlantis, den sägenomspunna ökontinenten. Nog måste man hålla med om att det är en fascinerande tanke. Enligt myterna så var ju dessa gudar stora och betecknades därför som jättar. De var ljushyade och blonda, samt skäggiga. De hade "underliga" huvudbonader och var mycket "namnkunniga", kloka.

Våra förfäder lärde de åkerbruk och boskapskötsel, men framförallt matematik och skrivkonsten, samt astronomi och flera andra betydningsfulla färdigheter. Man måste nog säga att puselbitarna börjar passa ihop förvånansvärt bra efter senare tiders nya arkeologiska nyupptäckter och nya vetenskapliga rön. Man blir verkligen förvånad, när man sätter sig in i problemen. Personligen tycker jag nog att teo-

rin i vår artikel om Atlantis låter nog så tänkbar, även om man kan ha vissa invändningar i detaljfrågorna. Det är i alla fall på tiden att vi tar myterna mera på allvar och låter dem styra vidare forskning. Men läs artikeln och fundera vidare. Kom gärna in med synpunkter till oss på redaktionen.

För dig som bor i Karlskoga med omnejd, så kan jag meddela att vi helt nyligen startat en studiecirkel på TBV, under rubriken "Den tolfte planeten" som också är titeln på den bok vi har som studieunderlag. Recensionen finner du på annan plats i Svävaren. Här är man inne på en annan förklaring av var myternas gudar kom från nämligen från "Den tolfte planeten" i vårt solsystem. En planet som tros gå i en bana, som för den tillbaka till det inre av solsystemet vart 3600:e år!!?

Men jag skall här inte gå allt för djupt i detta ämne. Det intressanta och kanske lite skrämmande är, att det här inte rör sig om enbart spekulationer och en ny teori, utan om "faktiska" händelser berättade i de gamla skrifterna, ex v bibeln, men framförallt de många tiotusentals kilskriftstavor från 3-4 tusen år före Kristus. Dessa har man först på senare tid kunnat tolka på "rätt" sätt, menar författaren till "Den tolfte planeten", Zecharia Sitchin.

Så någonting annat. Riksorganisationen UFO-Sverige har hållit riksstämman i Stockholm och UFO-CENTER KARLSKOGAs representanter har varit närvarande. Det kanske viktigaste som avhandlades under stämman, var en stadgeändring som gällde mandatfördelningen. Som du kanske kommer ihåg så lämnade ju vår förening in en motion till förra riksstämman där vi krävde en annan mandatfördelning (se SVÄVAREN 2/80). Den motionen resulterade i att det tillsattes en arbetsgrupp som skulle se över den frågan. Gruppen lämnade in följande förslag:

Medlemsantal	Mandat
3 - 10	1
11 - 40	2
41 - 120	3
121 - 320	4
321 - 600	5
601 - 900	6
901 - 1260	7
1261 - 1600	8
1601 - 1980	9
1981 - 2500	10

Förslaget antogs och röstades igenom enhälligt och därmed underlättas framtida mandatberäkningar avsevärt. Varje enskild förening kan nu

på förhand beräkna sin mandatandel till riksstämmorna. Vårt syfte är därmed uppnådd och det var att förhindra att stora enskilda föreningar skulle få en orimligt stor representation på UFO-Sveriges riksstämmor. Resultat: Nu kan även mindre föreningar göra sin stämma hörd.

I övrigt kan sägas, att det var den lungnaste riksstämman på länge, allt gick enligt "ritningarna". Den efterföljande offentliga delen hade många besökare, som fick lyssna till intressanta föredrag. Du som vill lyssna på föredragen i efterhand kan så småningom få göra detta via kassetter som vi har beställt från Stockholms UFO-förening.

Vi vill i detta sammanhang passa på att tacka Stockholms UFO-Förening för en välarrangerad, intressant och givande Riksstämma 1981. 1000 TACK!

Tilläggas kan att SVÄVAREN's värvningskampanj har resulterat i många nya medlemmar, Vilka vi än en gång önskar hjärtligt välkomna i vår förening, UFO-CENTER KARLSKOGA.

HA DET SÅ BRA, VI SES" VI HÖRS !

Öwe

HOVSTA, 1 NOV. -80

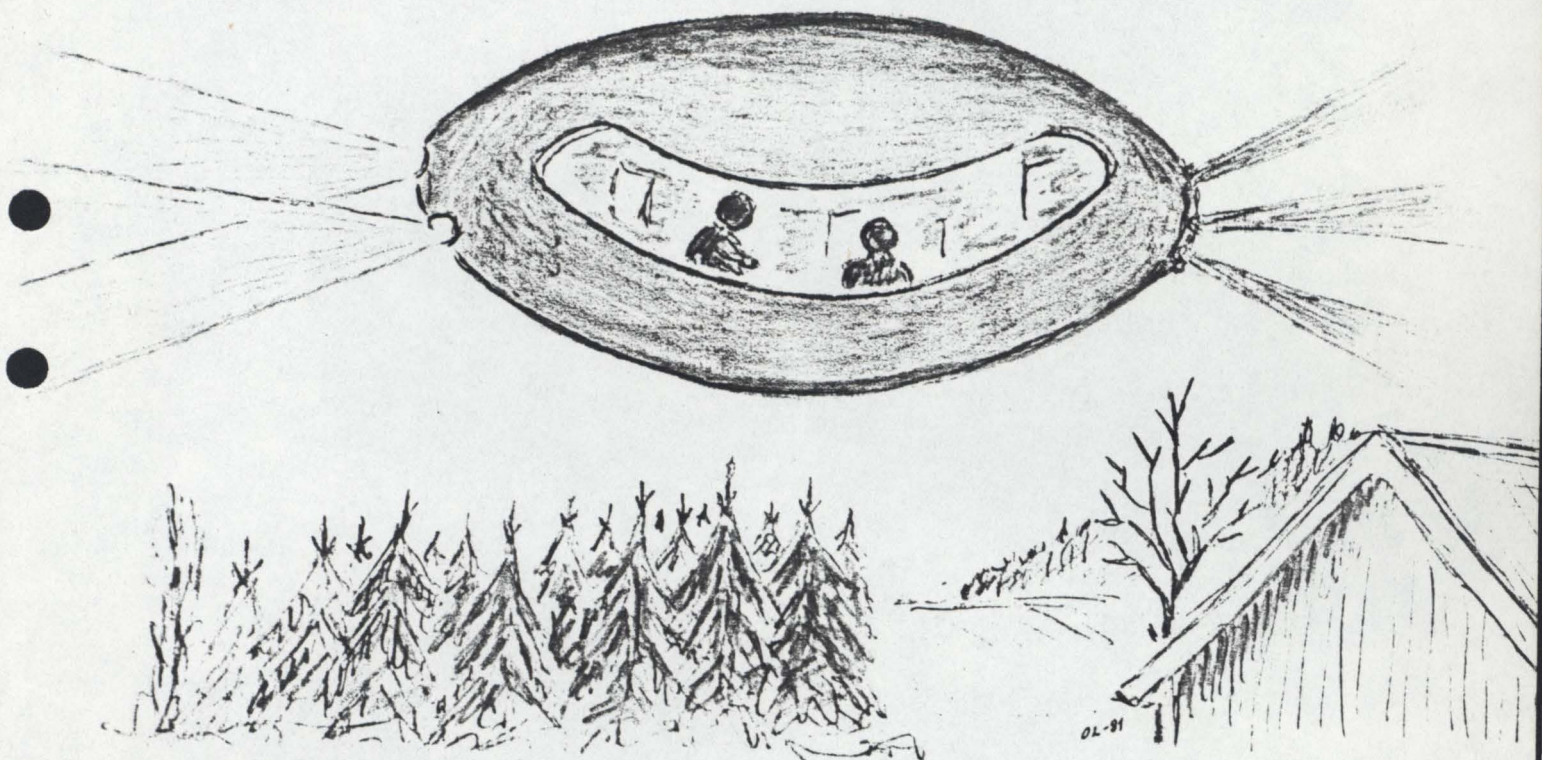
För alla er som inte hade möjlighet att närvara vid föreningsmötet den 12 november, följer här ett utdrag ur den intervju som gjordes av några av medlemmarna i föreningen med Kristina Rydholm och hennes syster Nina Grundin från Örebro. Intervjuen gäller en närkontakt av tredje graden och artikeln som följer är ett referat från den bandade intervjuen. För den som är intresserad av den fullständiga intervjuen, finns kassettband tillgängligt för utlåning.

"...OCH DÄR INNE SYNTES TVÅ GRÅSVARTA VARELSER..."

Det var en kall, stjärnklar kväll. Det var lördagen den första november och klockan var 17.30. Kristina Rydholm och hennes syster Nina Grundin är ute i Kristinas Peugeot 504 och de färdas på en liten väg bredvid sjön Lången vid Hovsta ungefär en halv mil norr om Örebro. Nästan samtidigt upptäcker Kristina och hennes syster något underligt som försigår på himlen. Någonting där uppe rör sig i en stor cirkel med kanske en halv mils diameter - ett föremål som inte liknar ett flygplan.

Plötsligt stannar föremålet upp, sänker sig och står stilla. Hela tiden kunde observatörerna se hur det vibrerade en aning. Efter en stund ger det sig åter iväg och fortsätter att cirkulera i samma bana som tidigare. Föremålet återkommer ännu en gång och kvinnorna i bilen stannar och frågar sig vad som händer - vad är det de ser? Den här gången stannar föremålet betydligt närmare än förra gången och Kristina och hennes syster har möjlighet inifrån bilen observera det främmande objektet, där det svävar på en höjd lägre än trädens toppar och bara tio, femton meter från dem.

Det är svårt att se föremålets form - det är för mörkt ute. Men de ser ett "hellångt" fönster på vad de antar är ena sidan. Fönstret var böjt på ett sätt som antydde att det rörde sig om ett ovalt föremål "och därinne syntes två gråsvarta varelser som rörde sig, som gick omkring." På framsidan, om det nu var en framsida, lyste två vita ljus, "som ögon". Plötsligt slocknade dessa två skarpa ljus, "som om något fällts för", och förmålet gav sig av för att återgå till att cirkulera, som när det första gången observerades.

HELA BILEN BÖRjade VIBRERA

Innan Kristina och Nina startar bilen och fortsätter byter de plats för att Nina ska få chansen att provköra. När de har åkt några meter, stannar bilen och ljusen slocknar.

- Vad stannar du här för, säger Kristina, det var ett olämpligt ställe.
- Jag har inte gjort ett dugg, svarar systemen.

I samma ögonblick börjar hela bilen vibrera. "Det kändes som när man möter en långtradare och bilen blåser till."

De kände sig instängda och Kristina upplevde en tryckande känsla på huvudet.

- Vi satt och tittade efter de här konstigheterna, men det syntes inte varken på sidorna eller framför eller bakom bilen. Kanske, tror vi då, befinner den sig alldeles ovanför bilen. Efter en kort stund kan de åter se föremålet genom bilrutan och vibrationerna upphör.

- Vi startade och åkte iväg. Då såg vi hur det började cirkulera igen i samma bana som tidigare. Baktill var det röda och gröna och kanske gula ljus.

- Jag blev chockad, fortsätter Kristina, och hade en olustig känsla. När jag kom hem, funderade jag över det här. Jag ringde Täby flygplats men där var det stängt.

SAMMANFATTANDE OBSERVATIONSDATA

Observatörerna uppfattade objektets storlek till ungefär hälften av Good Years reklamballong.

Avståndet till föremålet, när de två varelserna var synliga, var ungefär 10-15 meter bort och höjden lägre än trädtoppshöjd.

Föremålet stod vid ovanstående tillfälle stilla i cirka en halv minut.

Inget ljud hördes och ingen främmande lukt kunde förnimmas.

Objektet cirkulerade i en bana med en beräknad radie på en halv mil och cirkulationen skedde motsols.

Den totala observationstiden var ungefär 15 minuter.

NÅGRA KOMPLETTERANDE UPPLYSNINGAR

Ungefär ett år före ovanstående händelse, observerade Kristina tillsammans med sin man och dotter ett underligt föremål vid exakt samma plats. Det var alltså sommaren 1979.

Kristina och hennes man har mediala förmågor, men Kristina hävdar bestämt att det i båda fallen, 1979 och 1980, rörde sig om solida föremål, som också observerats av andra personer. Se artikeln ur Nerikes Allehanda.

Refererat från band av Acke S.

PRESS STOP PRESS STOP PRESS STOP PRESS

810412

COLUMBIA YOUNG CRIPPEN PERFEKT LYCKAD
START STOP ALLT FUNGERADE BERÄKNAT
STOP DET FÖRSTÅSS STOP NÅGRA KERAMIK-
PLATTOR BORTA STOP FÅ SE HUR DET GÅR
STOP

810413

COLUMBIA YOUNG CRIPPEN STOP UNDERSI-
DAN OK STOP INGA PLATTOR BORTA STOP
LANDNING BERÄKNAD 810414 STOP

810414

COLUMBIA YOUNG CRIPPEN STOP PERFEKT
BRILJANT LANDNING BOTTEN SALTSJÖ
STOP AMERIKA STOLT STOP RYSSARNA
BYGGER EGEN SKYTTEL STOP SVÄVAREN
ÅTERKOMMER STORT REPORTAGE I NR 2
STOP

OM DU
TÄNKER PÅ,
ATT MÄNNISKANS VILKOR
STÄNDIGT FÖRÄNDRAS,
SÅ KOMMER DU INTE
ATT VARA ALLTFÖR
GLAD I LYCKAN
OCH INTE ALLTFÖR
LEDSEN I OLYCKAN.

ISOKRATES

KORTISAR

UFO-ARBETSLÖSHETSERSÄTTNING

Ett färskt domstolsbeslut medger att folk som möter utomjordiska plågoandar på sitt arbete kan få sluta arbetet men ändå få arbetslöshetsunderstöd - åtminstone i Pennsylvania.

James Crumlish, domare från Philadelphia, beviljade utbetalning från arbetslöshetsförsäkring till en kvinna som påstod att "nattliga upptåg av oidentifierade varelser" fick henne att sluta sitt arbete såsom föreståndare vid St. Paul's Monastery Manor, ett sjukhem i Pittsburg. Enligt James Crumlish led kvinnan, Mary Wilson, av psykisk oro och faliga arbetsförhållanden till följd av en serie alarmerande utomjordiska händelser såsom självantändande papperskorgar, avbrott i hissarnas el.-system och felaktiga klockslag. Hon hade inget annat alternativ än att avgå."

Källa: OMNI, okt.-80
Översättare: Eva H-S

DETTA ÄR FÖRSÄKRINGSKASSANS
AUTOMATISKA TELEFONSVARARE.
ANGE FÖRST NAMN OCH FÖDELSE-
NUMMER BESKRIV SEDAN DET
OKÄNDA FÖREMÅLETS FORM,
STORLEK, FÄRG, FÄRDRIKTING...

TIPS TILL VARA LÄSARE:

En liten information ang SVÄVAREN till dig som vill samla på tidningen: Du har väl märkt att Svävaren trycks på hålat papper. Det är bara "omslaget" som är ohålat. Om du tar, ex v en penna, letar upp var hålen finns under omslaget, och trycker igenom pennan på båda sidor, alltså från främre och från bakre omslagsblad, så får du "prydliga" hål för insättning i ringpärm.

ANTIMATERIA

Antiprotoner har upptäckts av vetenskapsmän från New Mexico State University. Forskarna sände upp en ballong som ombord hade ultra-känsliga instrument, till en höjd av 34 km. Där upptäckte instrumenten en ström av anti-protoner som kom från den interstellära rymden.

Dessa anti-protoner befanns vara lika stabila som protoner, och då uppstår några intressanta frågor: Varför har vi funnit så få anti-protoner och varför är universum så väldigt osymmetriskt till materiens fördel gentemot antimateria? Finns där stora mängder antimateria gömd någonstans? Liknande experiment planeras ombord på rymdskytteln, som skall sändas upp år 1981.

Källa: OMNI, okt-80
Översättare: Eva H-S

GRÖNT STJÄRNFALL?

-Det var absolut inget stjärnfall. Jag är ofta ute och promenerar i naturen och har sett massor av stjärnfall, säger Per Olov Jonsson, som bor i Lugnås, beläget c:a en mil utanför Mariestad i Västergötland.

Vad var det då som syntes på himlen natten mellan fredag och lördag den 2 januari?

-Klockan var nästan exakt 24.00. Jag är tämligen säker på tiden eftersom jag hade suttit och tittat på TV och det sista programmet slutade fem minuter före midnatt. Plötsligt såg jag ett lysande klot med en svans efter högt uppe på himlen. Det var ungefär så stort som en vanlig stjärna - men det var fel färg, det var ljus grönt nästan turkost. Efter någon sekund exploderade klotet. Det flammade upp och en kaskad av gnistor spred sig åt olika håll och slocknade mycket snabbt. Det första jag kom att tänka på, var att det liknade en vanlig fyrverkeripjäs, men att det befann sig alldeles för högt uppe på himlen för att vara det. Ljuset syntes i riktning VNV från Lugnås, ovanför Kinnekulle.

Acke S.

SKYTTEL-TRAFIK

Och du trodde att rörmokare var dyra!

NASA har givit ut en preliminär rymdskyttel-prislista som verkligen inte är av denna världen.

Säger du att du har en briljant idé att bygga det första rymdhotellet, perfekt för turisterna som verkligen vill komma ifrån allt? För att hyra de nödvändiga astro-arbetarna är priset 100.000\$ - 250.000\$ (i 1975 års värde) för varje aktivitet som krävs ute i rymden. Om man vill hålla rymdskytteln spinnande runt jorden några extra dagar höjs din räkning med 300.000\$ - 400.000\$/dag. Att sända upp skytteln på ett vanligt uppdrag innebär en grundkostnad på ung. 28 milj dollar. För en blygsam kostnad av 300.000\$ - 500.000\$, plus kostnaden för varje ytterligare dag i omloppsbanan kan en person låta sig fraktas till kosmiska höjder.

När nu rymdskytteln finns för uthyrning är då reguljära rymdresor för vanliga jordbor långt borta?

Mike Smith, chef över kund-servicen på NASA's skyttelprogram förklarar försiktigt: "Det är en missuppfattning att USA:s regering skulle flyga vad som helst eller vem som helst som ber om en uppskjutning. När vi planerar att avsända skytteln så startar man inte de maskinerna i något trivialt syfte. Nationen bör gagnas på något betydelsefullt sätt."

Hittills har inte Rymdadministrationen uppgett någon officiell politik. "Vad vi borde söka efter är vad jag kallar upptäckare", säger Smith. "Dessa människor skulle ha förmågan att göra upptäckter i rymden som gagnar allmänheten."

Inom NASA finns en påtaglig fråga: Skulle sådana upptäckare väljas enbart bland vetenskapare eller skulle andra kategorier kunna komma i fråga? Smith anser det. "Vi har haft förfrågningar från aktade människor om att flyga musiker i omloppsbanan där de kunde improvisera musik. Kanske någon kreativ upptäckt inom konsten skulle kunna göras".

Leonard David

Källa: OMNI, dec-79

Översättare: Seija K.

ARTIKELSERIE:

OVANLIGA NATURFENOMEN

Forts från
föreg nr.

"Meteorprocessionen den 9:e februari 1913."

Pickering, William H.; Popular Astronomy, 30:632-633, 1922.

Detta anmärkningsvärda fenomen var inte i någon mening en meteorskur. Det var alltigenom en annorlunda händelse, och fastän utan tvivel mycket mindre effektfull än en stor skur, som den i november 1833, var den i några avseenden mer intressant och lärrik.

Den bestod av en procession av eldkulor och meteorer, vilka alla rörde sig mycket sakta i praktiskt taget samma bana tvärs över himlen, från horisont till horisont.

Observationen gjordes först nära Mortlach 100 km väster om Regina, Saskatchewan, lat $50^{\circ} 5' N.$, long. $106^{\circ} W.$ De passerade succesivt Manitoba, Minnesota, Michigan, Ontario, New York, Pennsylvania och New Jersey några få kilometer söder om staden New York.

Sedan rörde de sig ut över havet och uppträdde nästa gång i Bermuda, syntes från ångbåten Bellusia lat. $17^{\circ} 35' N.$, long. $51^{\circ} 11' W.$, och till sist från ångbåten Newlands lat. $3^{\circ} 20' S.$, long. $32^{\circ} 30' W.$ Avståndet mellan den första och sista stationen är 9000 km. En beräkning indikerar att meteorerna rörde sig flera tusen kilometer ytterligare, medan de fortfarande befann sig i jordens atmosfär och bildade innan sin slutliga förstörelse en serie av ytterst små tillfälliga jordsatelliter.

Det tycks ha varit 40 till 60 eldkulor ordnade i fyra eller fem olika grupper. Flera av dessa hade långa svansar. I delar av färden åtföljdes de av oräkneliga fina partiklar, vilka ramlade av dem under deras färd genom vår atmosfär.

Intervallat under vilket de större eldkulorna syntes, tycks ha varit 30 till 40 sekunder, under gynnsamma omständigheter. Och uppvisningen varade cirka 5 minuter.

I Kanada beskrevs deras färg oftast som gul eller rödaktig, men inte vit. I allmänhet jämfördes de med ljusa stjärnor, ibland med Venus. Men i Bermuda såg de två första eldkulorna ut som stora båggljuslampor, ljusst violetta i färgen och med en diameter jämförbar med månens. Deras verkliga diameter var naturligtvis mycket mindre än denna.

En glödande stålglob 0,5 cm i diameter, på ett avstånd av 400 m, ser ut som en måne i storlek, enligt professor I L Smith's försök 1857. Stålgloben verkade därför vara 1400 gånger större än sin verkliga storlek.

Om meteorerna befann sig på ett avstånd av 110 km från Bermuda, skulle detta indikera att de två första eldkulornas diameter var cirka 70 cm.

En fullständig beskrivning av meteorerna, med en beräkning av deras bana och en uppskattning av deras höjd, hastighet och storlek har givits av professor Chant i "Journal R.A.S.", Kanada 1913, 7, 145.

Meteorbanan över USA var nästan lika lång som den var över Kanada. Meteorerna måste ha varit synliga över en yta av $650\,000\text{ km}^2$, inkluderande alla stora städer och observatorier i staterna Michigan, New York, Pennsylvania, New Jersey, Delaware, Maryland, Colombia-området och södra New England.

Faktiskt hade 30 miljoner människor kunnat se dem om himlen varit klar. Det är beklagligt att ingen i området tyckte att detta ovanliga fenomen var värt en närmare undersökning. En insamling av observationer kunde ha gjorts, plockade från tidningsartiklar och enskilda observatörer, liknande det som dokumenterades av professor Chant i Kanada.

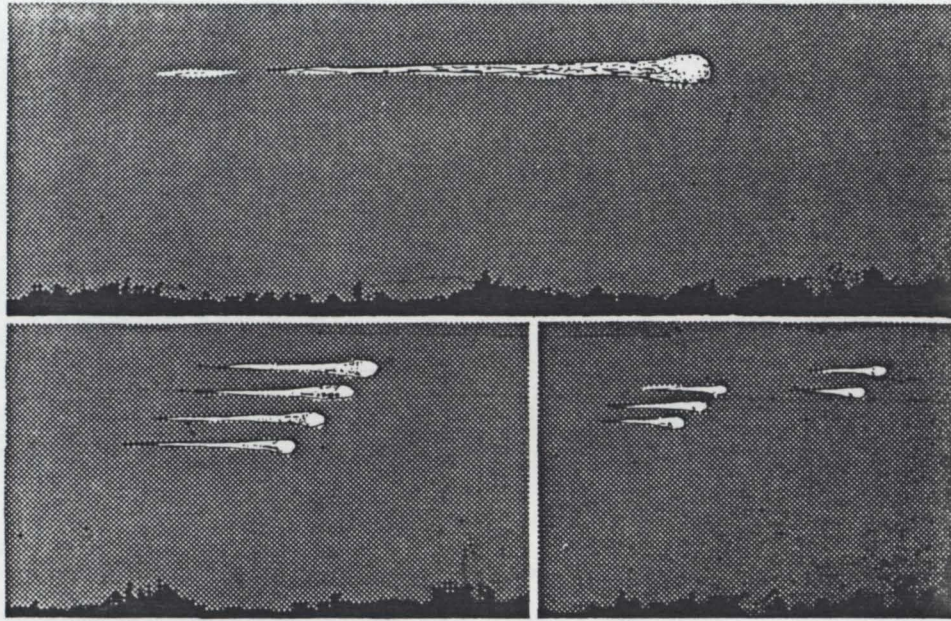
forts nästa sida

Hans samling är mycket värdefull och unik. Det är faktiskt så att allt vi vet om meteorerna är hans förtjänst. Vår kunskap om fallet baserar sig på 141 rapporter. Av dessa kommer 135 från Kanada, 1 från södra Michigan, 1 från en dam i New Jersey, 2 från Bermuda och 2 från fartyg. Det är stort att USA inte lämnades helt utanför undersökningen.

Det är sannerligen olyckligt för vårt vetenskapliga rykte att den viktigaste och mest intressanta meteorhändelsen, som inträffat de sista 90 åren, är dokumenterad endast i två mycket kortfattade rapporter.

Källa: Handbook of unusual natural phenomena.

Översättning: Kerstin Danielsson

FOSSILA FOTAVTRYCK

Ett myller av fotavtryck har upptäckts i Laetoli Beds i Tanzania av dokt. Mary Leakey och R L Hay. Fördjupningar i ytan på oskyddad klippa har visat sig vara fotavtryck gjorda för mer än 3 milj. år sedan av olika fåglar och däggdjur såsom harar, noshörningar, elefanter, hyenor, kanske en stor sabeltandad katt, giraffer och bufflar och t o m "hominider", tidiga föregångare till människan.

Doktorerna Leakey och Hay skriver i Nature att fotavtrycken troligtvis bevarats tack vare en ovanlig kombination av klimatiska vulkaniska och minero-logiska förhållanden. Allt kan ha inträffat, mener de, under en enda regnperiod som sammanföll med en eruption av lätt aska från en närliggande vulkan, Sadiman.

Spåren som lämnats av "hominiderna" visar att de börjat gå upprätt. Medan spåren fortfarande undersöks säger Leakey och Hay: "Det är direkt uppenbart att Pliocene-"hominiderna" på Laetoli hade förvärvat en helt upprätt, tvåfotad och fristegs-gång - en stor händelse i människans utveckling, som lämnade händerna fria för att tillverka verktyg och som slutligen ledde till fler sofistikerade aktiviteter.

Källa: OMNI dec.-1979, Alton Blakeslee

Översättning: Seija K.

IMHOTEBS

IMHOTEBS GRAV SNART FUNNEN?

Nytt ljus har nyligen kastats över en av forntida Egyptens bäst bevarade hemligheter: läget på Imhotebs grav.

Imhoteb, astronom-fysiker, levde för ca 5000 år sedan, dvs 1500 år före pojk-kungen Tutankhamon.

George Michanowsky, språkforskare och expert på forntida astronomi, upptäckte en ledtråd till mysteriet medan han tydde en hieroglyf-text. Han drog slutsatsen att Imhotebs grav kunde hittas inom ett område söder om den berömda Trappstegspyramiden vid Saqqara. Graven har länge sökts av egyptologer, inte bara pga den rika information som den skulle kunna ge om Nilen-områdets tidiga invånare, utan också därför att Imhoteb ansågs vara ett oöverträffat geni av sin tid. Såsom premiärminister till faraonen Djoser byggde han faktiskt Trappstegs-pyramiden där Djoser ligger begravd.

Det forna sökandet efter Imhotebs grav har koncentrerats till området runt denna pyramid eftersom de forna egyptierna ansåg att de som stod en farao nära även skulle begravas nära honom när de dog.

På 1960-talet gjorde den framlidne W.B.Emery en stor utgrävning för att hitta graven inom ett område norr om Trappstegs-pyramiden. Fram till Emery's död år 1971 hade ett otroligt antal mumifierade djur, troligtvis offrade till Imhoteb, hittats, men ingen grav. Michanowsky säger att Emery skulle ha sökt söder om pyramiden, inte norr om den. Han citerar ett ställe i en hieroglyf i vilket en lärjunge och samtida till kung Tutankhamon jämförs med den sedan länge döde Imhoteb. Båda sägs vara "ättlingar av Seshat", som var skyddshelgon för skriftlärd, lärjungar och arkitekter.

Michanowskys studier framförda i hans bok "The Once and Future Star", har fastställt att denna mytologiska figur var huvudbeskyddarinna för den södra himlen. "En vis man som stod Seshat så nära, kan bara ha blivit begravnen söder om det pyramid-område vars farao han tjänade", resonerar Michanowsky.

Kathleen McAuliffe
Källa: OMNI, dec-79
Översättare: Seija K.

H = ATOMÄRT VÄTE

MONOATOMÄRT VÄTE ÄR SEDAN LÄNGE VÄLKÄNT FÖR SCIENCE FICTIONLÄSAREN. TEORETISKT SKULLE MAN KUNNA UTVINNA ENORMA MÄNGDER ENERGI GENOM ATT FRAMSTÄLLA ENKLA VÄTEATOMER (H) OCH SEDAN LÅTA DEM FÖRENA SIG TILL H_2 , SOM ÄR DEN NATURLIGA VÄTEFORMEN.

Forskare vid Amsterdams universitet har lyckats tillverka detta exotiska ämne. Professor Isaac Silveras forskargrupp lyckades åstadkomma H-atomer och sedan förhindra dem att ögonblickligen återförenas (det är det senare som är den svåra delen) genom att hålla dem i ett starkt magnetfält i ett heliumkärl, vid en temperatur nära den absoluta nollpunkten. Under dessa förhållanden kan monoatomärt väte bli så superfluid, dvs så lättflytande, att det kan flyta utan friktion över vilken yta som helst, ja även i uppförsbacke.

Detta genombrott innebär emellertid inte att H-drivna rymdfarkoster redan håller på att konstrueras. Svårigheterna med att lagra detta bränsle är allt för stora för närvarande. Men Dr Silvera förutser ändå åtskilliga praktiska tillämpningar för atomärt väte.

En tillämpning är att konstruera en väte-maser, som kunde användas för att undersöka energiförändringar i atomer.

En annan är att undersöka materia-tillståndet i en neutronstjärna, som liksom atomärt väte vid nära nollpunkten, innehåller partiklar med så långa våglängder att enskilda atomer inte längre kan skiljas från varandra. Studier av ultrasmå partiklar kan hjälpa oss förstå de tätaste objekten som astronomin känner till.

BENARD DIXON, OMNI, nov-80

Övers: Acke S.

Ordförklaring: MASER är en motsvarighet till LASER med den skillnaden att masern arbetar med mikrovågor i stället för ljus. Maser är en förkortning av Microwave Amplification by Stimulated Emission of Radiation.

VOYAGER 1

VOYAGER 1, S MÖTE MED SATURNUS

Voyager 1 startade från Cape Canaveral den 5:e september 1977. Nu har den utforskat Saturnus med ringsystem och månar. Den 12 november 1980 kom den närmast. Varje sekund var dyrbar för vetenskapsmännen. Sonden skötte inställningarna av kameror och övriga instrument automatiskt, man kan manövrera utrustningen även från jorden, men det tar 85 minuter innan sonden uppfattar signalerna.

Energiförsörjningen sköts av en radioisotopgenerator med en effekt på 400 Watt. Det radioaktiva sönderfallet omvandlas direkt till elektrisk energi. Sonden är bestyckad med två kameror, en med vidvinkelobjektiv och den andra med teleobjektiv. Sexton styrraketer med en dragkraft på 165 kilo skötte inställningen mot målen. De är laddade med rymdbränslet hydracin.

Flera forskare hade samlats hos JPL (Jet Propulsion Laboratory) i Pasadena (USA) för att bevittna mottagningen av de värdefulla signalerna, vilka så småningom skulle resultera i de bilder som vi redan har sett i olika tidningar.

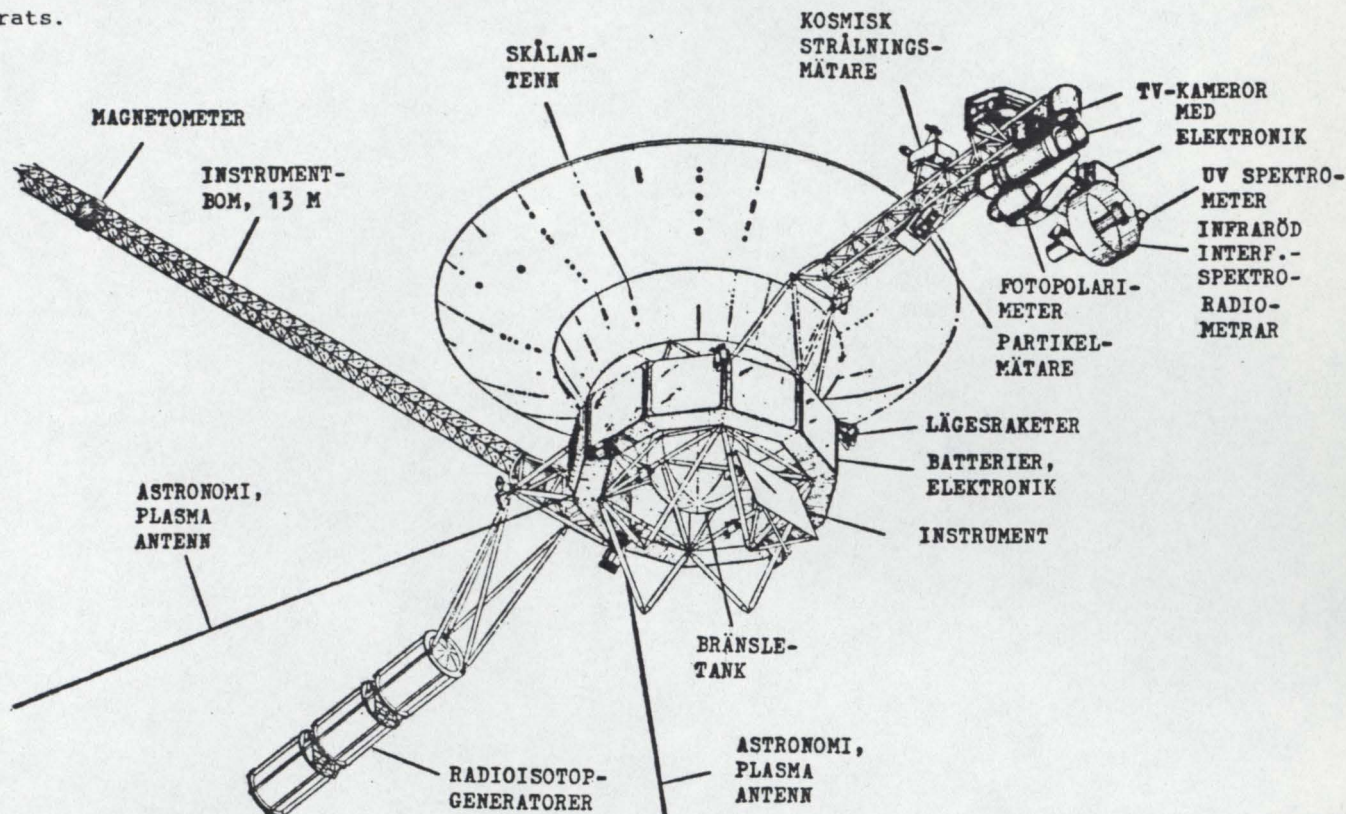
Avståndet till sonden uppgick då till 1529 miljoner kilometer. Effekten på Voagers sändare uppgår till bara 20 Watt. Sovjet stängde sina större sändare under mottagningen, för att inte störa. Man lyckades länka ihop radioteleskopet jorden runt, med hänsyn till rotationen under mottagningen. När de svaga signalerna via radiovågor fångades upp på jorden, var man tvungen att använda kraftiga förstärkare vilka kylades med flytande kväve för att hålla nere störningarna.

Voyager sänder inte bilder direkt, utan pulser. Varje punkt kamrorna ser översätts till en rad pulser och pulsmellanrum (ettor och nollor), som sedan sänds till jorden med en hastighet av 45 000 pulser i sekunden. På jorden översätts pulserna sedan spegelvänt till bilder med en otrolig skärpa och detaljrikedom. Sonden fotograferade 18 000 bilder vid Saturnus mötet.

Voyager är tillverkad av aluminium, titan och kolfiberarmerad plast, den domineras av radio-skålen, en antenn som hela tiden är riktad mot jorden. Skålens yta är inte större än ett ordi-

närt sovrumsgolv. Sondens bruttovikt är 802 kg, därav en instrumentvikt av 105 kg. Temperaturen utanför Voyager är -160°C , men inne i sondens instrumentkammare råder rumstemperatur (ca 20°).

I 38 månader hade Voyager varit på väg när den så nådde fram till Saturnus. Under tiden hade Saturnus flyttat sig ca 966 miljoner kilometer. Ändå skedde mötet med samma exakthet som plane-rats.

Saturnus, liksom de andra jätteplaneterna, består i huvudsak av gaser, men troligvis har den en mindre kärna av sten och järn. Planeten är 815 gånger större än vår jord. Ett saturnus-dygn omfattar bara 10 timmar och 39 minuter och 24 sekunder, jordtid. Det tar Saturnus 29,46 år att fullborda ett varv runt solen. Planeten tar bara emot en hundradel av det ljus som jorden får ta emot. I Saturnus atmosfär förekommer vindhastigheter på uppåt 1400 kilometer per sekund.

Planeten har minst 15 sateliter (månar). Mötet med månen Titan "missades" endast med 1 minut. Denna lilla "miss" orsakades av att man inte kunnat beräkna Titans exakta omloppstid från jorden. En sådan precision åstadkommes med två "ögon", ett "öga" är riktat mot stjärnan Canopus i skeppet Argo, himlens näst ljusstarkaste stjärna efter Sirius. Sondens andra "öga" är alltid riktad mot vår sol. Titans diameter är mellan 430- 570 mil, dess atmosfär består till största delen av kväve. Övriga beståndsdelar är metan, etan och acetylen. Temperaturen kan sjunka till -184°C och på dess yta finns sjöar av flytande kväve.

Tyvär har Titan inget magnetfält och det betyder att den inte har någon flytande kärna, därigenom erhåller den ingen värme inifrån. Utanför Saturnus ringar ligger två nyupptäckta månar (13 och 14). Enligt fysikens lagar borde dessa brytas sönder då de ligger innanför Roche-gränsen. Månen Mimas har en krater som täcker en fjärdedel av månens yta.

När man erhöll bilderna av Saturnus ringsystem, uppstod flera obesvarade frågor än bilderna kunde ge svar på. Både innanför och utanför de gamla A,B,C och D- ringarna fann man nya ringar. Minst fyra stycken och dessa bestod i sin tur av hundratals mindre ringar. I ringarna fanns utbuktningar i vilka det, enligt radiomätningar, förekom elektriska urladdningar (åska).

De tidigare kända mellanrummen, Cassinis och Enkes delning, var inte tomma. I Cassinis fanns upp till 10 meter stora stenblock. Voyager 1 upptäckte också sex nya månar. Den tidigare "kända" månen Janus visade sig vara ett dubbel-månesystem.

Voyager 1, rusar nu ut ur solsystemet i riktning mot Ophiushus (Ormbäraren). Dit når den om 12 miljoner år och innan dess skall JPL testa hur länge man kan hålla kontakten. Energin har beräknats hålla i 150 år. Voyager 2 möter Saturnus den 25 augusti i år. Där efter kommer den till Uranus den 24 januari 1986 och vidare till Neptunus den 24 augusti 1989. Då har "The Voyage", den stora resan, fullbordats.

Peter Johannesson

Källor: Vi Menn, Dagens Nyheter, Se, Göteborgsposten, samt Expressen.

ARKEN, SOM KOM FRÅN ATLANTIS

HÄR HANDLAR DET OM EN FASCINERANDE TEORI: NÄR DEN HEMLIGHETSFULLA KONTINENTEN ATLANTIS SJÖNK FÖR 10 000 ÅR SEDAN, ÖVERLEVDE NÅGRA AV DESS INVÅNARE. DESSA FÖRDE MED SIG SIN KULTUR TILL ANDRA FOLK, VILKA TILL OCH MED TILLBUD DE ÖVERLEVANDE FRÅN ATLANTIS SOM GUDAR.

I förra numret av Svävaren (6/80) presenterade vi en artikel ur den tyska tvärvetenskapliga tidningen PM, i vilken man rekonstruerade en världskatastrof. PM stödde sig på beräkningar gjorda av Ingenjören Otto Muck för att visa vilka verkningar en i Atlanten störtande asteroid skulle kunnat haft. Till och med den exakta dagen, då Atlantis gick under, trodde sig Muck kunna fastställa. Det var den 5. juni 8498 före Kristus. Muck fann detta datum i Maya-folkets gamla kalender, nedtecknad i gamla skrifter och målad på stenar eller mejslad på tempel-stenar.

Den 5. juni 8498 gäller som "Dagen 0" hos Maya. Den dagen började för dem en ny tideräkning, en ny historisk epok. Var det en avgörande händelse, som tvingade dem till denna nystart? Kan denna kalender överhuvudtaget tillskrivas Maya kulturen?

Framförallt tre iakttagelser och begrundanden är det som för oss mot besvarandet av dessa frågeställningar:

1. Astronomer har rekonstruerat stjärnornas konstellationer för den 5. juni 8498 f Kr och funnit att den kosmiska konstellationen för den dagen gav en s k trefaldig konjunktion. Det betyder att jorden, månen, Venus och solen stod i rak linje (se bild).

Därigenom påverkades asteroidens bana av månen och Venus redan innan den närmade sig jordens bana. Sammanstötningen med jorden skedde oundvikligen. Denna trefaldiga konjunktion möjliggjorde det t o m för Muck att fastställa tidpunkten ännu mera exakt. Den måste ha infallit någon gång mellan solnedgången och midnatt.

2. Maya-kalendern, som i noggrannhet vida överträffar alla antika, till och med den gregorianska kalendern, bygger på en mångtusenårig observation av planeternas omloppsbanor. Astronomiska kunskaper samt vana att umgås med tal, har även med dagens mått mätt, vetenskapligt format. Astronomer måste ha iaktagit himlen redan långt innan den 5. juni 8498 f Kr.

3. Amerikanska Maya-arkeologers senaste fynd och utgrävningar bevisar visserligen att Maya, respektive deras förfäder, koloniserade Mellan-Amerika redan omkring 9000 f Kr, men deras kultur var ytterst primitiv vid den tiden. Stenåldersjägare och -fiskare hade under de första sju- till åttatusen åren av sin existens endast enkla verktyg och kan omöjligen ha beräknat planeternas omloppsbanor.

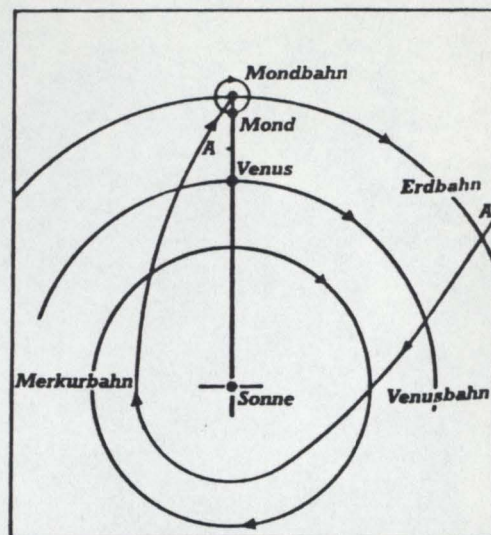
Varifrån härstammar alltså Maya-kalendern? vilken civilisation hade redan niotusen år före Kristus högt skolade astronomer? - Innan vi försöker att besvara dessa frågor, skall vi göra en resa över Atlanten till Egypten under första årtusendet före Kristus. Omkring 600 f Kr företog, vilket Plato berättar för oss, statsmannen och filosofen Solon från Aten, en resa till Nilen.

Vid detta tillfälle skall han ha tillfrågat de egyptiska prästerna om orsakerna till syndafloden. "Sedan åttatusen år", svarade prästerna hemlighetsfulla, "rörde sig stjärnorna annorlunda runt jorden". I dag vet vi, att det för mer än 10 000 år, inte var stjärnorna som rörde sig annorlunda, utan att stjärnhimlen plötsligt, på grund av en jordaxelförändring, såg helt annorlunda ut för en observatör från jorden.

Ytterligare en astronomisk "sensation" kommer från Egypten: Vetenskapsmän kände igen en mycket sälsynt kosmisk konstellation bland de egyptiska prästernas uppteckningar. Nämligen, att zodiakkretsen och månens omloppsbana sammanföll! När astronomerna räknade efter kom de till resultatet: Det kan bara ha inträffat år 11 542 f Kr.

Även här måste man tillägga, att den egyptiska kulturen visserligen är mycket gammal, men redan från femte årtusendet f Kr känner arkeologerna bara till fynd från en ytterst primitiv stenålderskultur. Om vi nu dessutom erfar, att den egyptiska historieskrivaren Manetho nämner en period av 13 900 år för "Gudarnas herravälde", tvingas vi undersöka frågan: Varifrån kom dessa "Gudar" och vad förde de med sig utöver astronomiska vetenskaper?

Första svaret: De förde med sig vetenskapen om deras eget öde. Rekapitulerar (sammanfattar) vi ännu en gång Muck-teorin: En asteroid störtade för mer än 10 000 år sedan i västra Atlanten och utlöste en kilometer hög flodvåg. Vulkaner slungade miljarder ton lava, aska och vattenånga upp i jonosfären, vilka regnade ner och t o m översvämmade bergen, framförallt på jordens norra halvklot.

Den kosmiska konstellationen den 5. juni 8498 f Kr: Asteroiden (A) påverkas av dragningskraften, vilken orsakas av den trefaldiga konstellationen av solen, Venus, månen och jorden, och kastas ur sin bana. I sin nyvunna bana störtar den nu i kollisionskurs mot jorden.

Denna rekonstruktion överensstämmer med många gamla traditioner. I Moses gamla testamentet, stod vattenmassorna 15 alnar högt över bergstopparna. I sumeriska Gilgamesch-eposet, vilket härstammar minst från tredje årtusendet före Kristus, "sprack jorden sönder som en kruka" och "Till och med gudarna greps av skräck inför denna syndaflod". I Eddan heter det: "Solen slocknade, landet sjönk i havet, stjärnorna störtade från himlen".

Snarlikt låter det hos indierna och hos många amerikanska indianstammar. Gemensamt för alla är: Några människor varnades av gudarna före katastrofen. Dessa tog med sig "livsfröet" på skepp och landade på bergstoppar efter syndafloden. Senare sökte de, eller deras första ättlingar, efter "fädernas land", alltså efter sitt förlorade hemland.

Framförallt sakförhållandet om den "profetiska" varningen har starkt irriterat vetenskapsmän, vilka gärna vill tro på en kärna av sanning i de gamla myterna, men inte håller mycket av gudomliga ingivelser. Historien om Noaks ark, vilken lastas med olika djurpar, klingar helt enkelt för sagobetonad. Ändå ligger "sanningens kärna" i dagen: Om civilisationen, vilken vi är på spåren, var kapabel att utarbeta ett så exakt astronomiskt vetande som det dokumenterats i Maya-kalendern och i egyptiska skrifter, så kunde denna (Atlantis?)-kulturs astronomer naturligtvis också ha kunnat beräkna den ungefärliga nedslagsplatsen för en asteroid. Men vad göra? Hur kunde åtminstone några tusen invigda skydda och rädda sig undan katastrofen för att komma i säkerhet?

Så här föreställde sig en 1700-tals konstnär, Noak's ark.

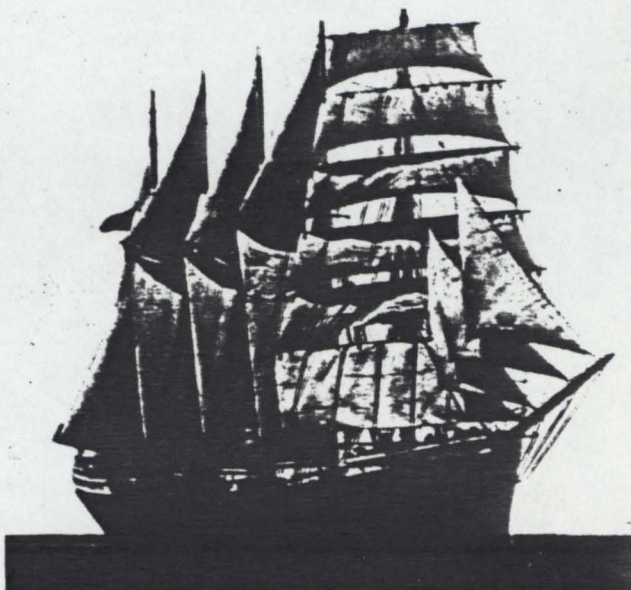
De gamla traditionerna ger oss mycket exakta besked: De överlevande räddade sig i skepp. Hur såg dessa skepp ut? Även detta har en Atlantisforskare rekonstruerat: Arken med vilken Utnapischtim, Gilgamescheposets Noa, räddade sig var 73 meter lång, maximalt 12,60 m bred samt 60 meter hög från topp till köl. Noaks ark var till och med ännu större: 126 meter lång, 21 meter bred och 63 meter hög samt hade ett djupgående av 8,40 meter.

Den hos Noa "beställda" tredäckaren måste alltså ha varit i storleksklassen 4000 bruttoregisterton. Inte ens under 19:e århundradet, alltså under segelfartygens storhetstid, fanns det särskilt många segelfartyg i den storleksklassen. När Moses - eller några årtusenden senare - den sumeriska kungen Gilgamesch, hörde talas om sådana mått måste detta ha gjort ett oerhört intryck på dem. Varken Hebréerna eller Sumererna byggde sådana skepp och under deras samtid fanns det inget liknande. Har de av Moses och Gilgamesch tradeerade siffrorna då hittats på?

Mot detta talar det faktum att måttens proportioner stämmer exakt. Den 1905 sjösatta och 1957 i Atlanten sjunkna "Pamir" hade med 3103 bruttoregisterton en längd av 105 meter. Hennes bredd var 14 meter och djupgången var åtta meter. Därmed var Pamir ca 20 % mindre än Noaks ark. Plussar vi på dessa 20 % kommer vi till följande proportioner: Längd 126 m (Arken 126), bredd 17 m (Arken 21), djupgång 9,60 m (Arken 8,40). Arkens något mindre djupgång utjämnas av den större bredden. Totalproportionerna förblir avvägda. Fartyg av den storleksklassen kan erfarenhetsmässigt segla omkring 400 kilometer per dag i gynsam vind. För Gilgamesch och Noa var detta ren "Science Fiction", eller gudarnas verk.

Noaks ark, som havssegelare med tre eller fem master - denna jämförelse låter fantastisk, ja till och med absurd med hänsyn tagen till våra skolkunskaper om de första högkulturerna och om människans utveckling. Men till och med vetenskapsmän har nu blivit försiktigare med uttalanden och avfärdanden som "absurd". De måste erkänna att mönstret för vår forntid som lärdes ut för 100, 50, ja t o m för 20 år sedan, inte längre stämmer.

Ännu tills för 100 år sedan antog man att människosläktet och dess stamfäder åtminstone existerat i några hundratusen år. I dag vet vi att människoliknande upprätgående väsen redan för 3 till 4 miljoner år sedan strövade över Savannen, där dagens Tanzania ligger nu. För

En femmastad fullriggare: Även Bibelns och Gilgamescheposets arker hade liknande mått. Övrigt är emellertid att både hebréerna och sumererna uppgav de riktiga proportionerna, trots att de vetenskapligt inte byggde egna skepp.

Catal Hüyük. Övergiven av sina invånare omkring 5500 f Kr, efter att ha varit bebodd i 1000 år.

50 år sedan kunde ingen drömma om att ruiner-na efter nio- till tiotusen år gamla städer, som ex v det anatoliska Catal Hüyük, en vacker dag skulle dyka upp igen. Ännu för 20 år sedan daterades början av jordbruk och boskapsskötsel till 6000 eller 7000 f Kr. Emellertid har de äldsta kulturväxterna, redan 17 000 år gamla, blivit funna i nedre Egypten.

Vi vet att vår utveckling från stenålder till atomålder har tagit omkring 5000 år. Om det stämmer att det existerat en högkultur för omkring 10 000 år, vilken tekniskt- och vetenskapligt motsvarade vårt 18:e eller till och med 19:e århundrade, så måste den civilisationens uppbrått ur dess stenålder ha börjat för omkring 15 000 år sedan.

Är detta möjligt? Ja - utan tvivel! Cro-Magnon-typer som hade vår intelligens och vårt utseende har det funnits sedan 30 000 år? Redan de första primitiva bosättningarna, som de i Sibirien, samt de mellan Syd-Ryssland och Österrike har daterats till den tiden. Målningar och statyetter som är 15- till 20 000 år gamla, tyder på att människorna då redan besatt mycket höga kunskaper i konst och att de förde noggranna observationer av naturfenomen, samt att de t o m följde planeternas omloppsbanor.

Därtill ytterligare ett faktum: Mänskligheten har aldrig haft en jämn stegrande utveckling. Det fanns långa perioder av stillestånd, men också språngvisa utvecklingsfaser samt gåtfulla kulturella backslag. Endast ett har mänskligheten gjort regelbundet: förökats sig.

Detta är också, vilket man idag allmänt antar, grunden till de språngvisa civilisationsframsteg, ex v för nio- till tiotusen år sedan då Främre-Asiens stammar blev så stora att de inte längre kunde livnära sig av jakt allenast. De tvingades till bofasthet, byggde byar och bröt åkermark. Låter det då så otroligt om vi antar att en sådan utveckling inträffat redan 10 000 år tidigare? Och, är det då inte t o m logiskt, att övergången till ett högre kultursteg inträffat på en ökontinent, alltså på ett relativt begränsat område.

Vad talar då för, att en gigantisk världskatastrof för 10 000 år sedan förintade inte bara Atlantis, utan förmodligen många miljoner människor även i andra delar av världen?

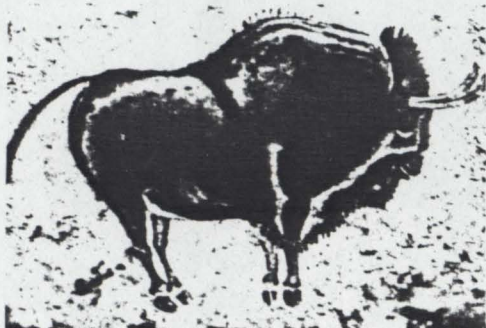
I Atlanten finner vi följande spår: Vetenskapsmän från det kanadensiska universitetet Halifax upptäckte vid djuphavsborrningar i närheten av Azorerna, på 800 meters djup, stenarter som ursprungligen måste ha bildats ovanför

vattnet. Även en sovjetisk expedition hämtade från 2000 meters djup upp klippstycken, vilka måste ha bildats för ungefär 17 000 år sedan under normalt atmosfärstryck. Även den glasartiga lavan, som bärgades av en dykargrupp från havsbotten, måste ha bildats ovan vattnet. Dykargruppen var tvungen att reparera en transatlantisk kabel utanför Azorerna därför att havsbotten där plötsligt hade höjt sig 1200 meter!!!

En svensk forskare fann 1956 på den mellanatlantiska ryggen, på 3700 meters djup, avlagringar från kiselalger som måste ha levat i sötvatten före 10- till 12 000 år sedan. Vid borrhningar, vilka företogs av det berömda amerikanska forskningsfartyget "Glomar Challenger", upptäckte geologerna på många ställen av den atlantiska havsbotten, lavaavlagringar, vilka tyder på gigantiska vulkaniska aktiviteter. I mellanatlantiska ryggen finns det "rikliga" sandstränder under vattnet, och sand bildas bara vid kusterna.

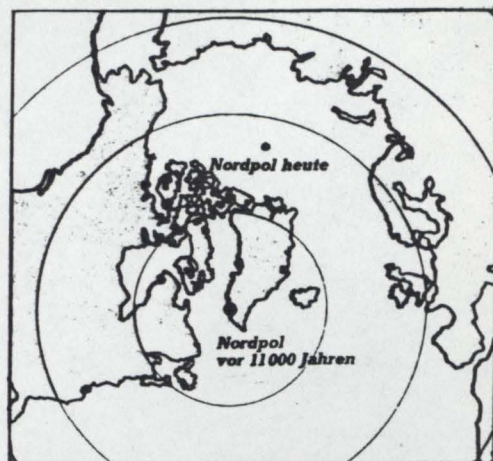
Vid kontinentkusterna på båda sidor om Atlanten har stora landområden sjunkit under yngre förhistorisk tid, så även runt Grönland och Island. På afrikanska västkusten fortsätter flodmynningarna från de stora floderna, som kilometerlånga floddalar under havets vatten. Även detta är tecken på att land har sjunkit.

Att det för ca 10 000 år sedan utlöstes våldsamma bottenförskjutningar, förbundna med plösliga klimatiska förändringar, kan tydligt iaktas på andra områden på jorden: Så står fast att den amerikanska kontinentens västkust har höjt sig med flera kilometer. I de bolivianska Anderna fann arkeologer en jättelik elefantkyrkogård, vilken, liksom även de 40 000 infrusna mammutarna, som sedan 150 år har grävts fram i Sibirien, tyder på en blixtnabb klimaväxling. Osmälta växter i magarna på dessa ofta helt bibehållna djur, bevisar att vid tidpunkten för katastrofen härskade en nästan subtropisk vegetation.

Grottmålningar från före syndafloden var "små" konstverk (vänster) i jämförelse med de "konstnärligt" primitiva avbildningar och skulpturer från yngre kulturepoker.

Varför var det så varmt i Sibirien tills för 10 000 år sedan, medan stora delar av Nordamerika samt Nordeuropa täcktes av tjocka glaciärer? Varför förblev, då för tiden, en del av dagens polarhav isfritt? Varför kunde en italiensk polarexpedition (1976) hitta en förstensad skog av 250 meters bredd och 2000 meters längd i Antarktis?

Så här såg världen ut för 11000 år sedan: Nordpolen låg då på södra Grönland. Delar av Nordamerika och Europa var därför täckta av glaciärer. Sibirien däremot förblev isfritt och hade nära nog subtropisk väderlek.

Idag känner vi till svaren på dessa frågor: För omkring 10 000 år sedan ändrades jordaxeln med cirka 25 grader. Nordpolen fanns före denna händelse, vilken enligt Otto Muck utlöstes genom en störtande asteroid, i närheten av Island eller Södra Grönland (se bild). Alltså, på omkring 3500 kilometers längre avstånd från Sibirien än idag. På vår teckning ser man tydligt hur denna polförskjutning måste ha påverkat klimatet. Vid mätningar kunde man påvisa, att Atlanten för omkring 11 000 år sedan snabbt blev uppvärmd, medan det tidigare isfria polarhavet lika snabbt frös till....

Inte underligt att jorden, vid en polaxelförskjutning på omkring 25 grader, blev våldsamt omskakad. Kontinenter förskjöts, haven skvalpade över, vulkaner kokade. Inte bara djur som mammutar dog ut, utan även de mänskliga raserna decimerades med miljoner offer.

Stöd för detta finns: Vi nämnde förut gåtfulla kulturbackslag i människans historia. En av dessa "chocker" inträffade omkring 8500 f Kr. I årtusenden före, var stenålderskulturerna mycket mer utvecklade än mellan 8500 och 4000 f Kr. Till fynden från den tidiga Äldre stenåldern (35 000 till 8000 f Kr) hör högvärdiga spjutspetsar, sågblad, harpuner och metkrokar.

Lämningarna från mellersta stenåldern (f o m 8000 f Kr) verkar däremot torftigare. Dessutom är de mycket sälsyntare. Detsamma gäller grottmålningarna samt statyetter. Under denna tröstlösa tid verkar många delar av Europa ha varit obebodda av människor och främre Asien har varit ytterst sparsamt koloniserat.

Hur reagerade stenåldersmänniskor då de konfronterades med de överlevande från en överlägsen civilisation? Här en jämförelse ur yngre tid:

När spanjoren Pizarro erövrade Peru under 16:e århundradet e Kr, kallades han "Viracocha" av Inkas. Så heter också deras gud, vilken blåste livsanden i människorna, lärde dem språket och gav dem olika färdigheter. Denna gud är av traditionen mycket gammal. Han beskrivs som lång, blond, skäggig och ljushyad (precis som Pizarro, vilken p g a sin överlägsna civilisation omgående stämplades som gud). Fritt översatt betyder Viracocha: Mannen som kom ur vattnet. Vem, före Pizarro, steg för många många tusen år sedan ur vattnet i Peru?

Det finns ännu flera gudar hos gamla kulturfolk i Amerika, som beskrivs som blonda, skäggiga, storväxta och ljushyade. De har t o m avbildats som sådana. Exempelvis Kulkulkan, en av Maya-gudarna, kom (så berättar mångtusenåriga traditioner) en "vacker" dag ur vattnet i öster. Från öster? Nästan alla gudamyter från Amerika stämmer överens på den punkten. Såväl Viracocha och Quetzalcoatl, som även Navajos "Första man" och Gluskap, Algotkins gudomliga Hjälte, kom från den riktningen i vilken Atlantis måste ha legat.

På denna bild tillbeds "jätten", den babyloniske solguden, Schamasch, skelettfynd har påvisat att det förr har levat en människoras, vilken blev i genomsnitt två meter lång. Främre Asiens dåvarande befolkning blev i genomsnitt 1,40 m, vid samma tid.

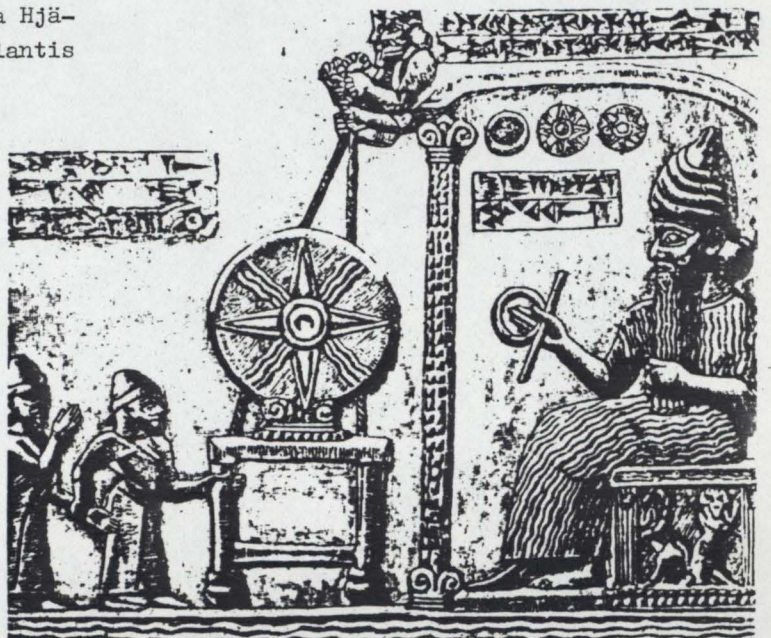
De överlevde syndafloden, räddade sig på höga berg och grundade därefter sitt nya hemland. Senare begav de, eller deras gudomliga ättlingar, sig åstad för att söka efter sitt förloerade paradys. Var? - Naturligtvis någonstans långt i öster!

Vad berättar då myterna öster om Atlanten beträffande uppdykandet av gudarna? Först måste vi följa ett spår som från Mellan-Amerika för direkt till Europa: Hos några västliga Maya-stammar har Kulkulkan ytterligare ett namn: Uotan eller Wotan. Denne Wotan var inte bara vit, blond, stor och skäggig, han bar dessutom en spetsig hög hatt, var beväpnad med yxa och spjut och kunde förvandla sig till en orm.

Ormsymbolen återfinns överraskande nog också hos den germanska Wotan, likaså hos mången egyptisk gud. Wotan, germanernas gud och stamfader för många germanska präster och läkekunniga, vilken brukade hämta hem fallna krigare till Walhall, beskrivs och avbildas också med hög hatt och spjut.

Dessa förenande likheter mellan folken, fortsätter ytterligare: Som den romerska författaren Tacitus traderat, kände Germanerna på hans tid till ännu en gudomlig stamfader och grundläggare vid namn Mannus. Mannus "barn", var Mannerna, beväpnade med det heliga spjutet (Ger). Härstammar mände namnet Germaner från detta?

"Tillfälligtvis" heter även den överlevande ur den indiska syndaflodssagan, vilken uppstod helt oberoende från andra traditioner, MANU. Hos egyptierna gick solen varje morgon upp bakom berget MANU. Detta måste f ö vara en mycket gammal tradition, då det inte existerar några höga berg i Egypten. Finns det inte en Manitou i Amerika, samt även en mytisk grundare av Inkariket, Manco Capac?!

Vidare: I det sumeriska Gilgamesch-eposet heter människornas ur-modern Ishtar, hos Mayas heter hon Ischtschel eller Ixchel. Den bockfotade skogsguden Pan, var ursprungligen en grekisk Ur-gud. Hans farmor (eller mormor) en av Titans döttrar hette Maia. Som arkeologerna noggrant kunde bestämma, så hette Mayas huvudstad i Mellan-Amerika också Mayapan.

Alla mytiska överlevanden efter syndafloden har ett gemensamt, på östra sidan om Atlanten kom de alla från väst. Samt att de, eller någon av deras direkta ättlingar, senare bröt upp för att fara mot väster och söka efter sitt förlorade fosterland.

Från detta fosterland har traditionerna på båda sidor om Atlanten mycket precisa föreställningar: Framförallt dyker det överallt upp ett allt behärskande berg. Hos Germanerna tronade Tors gudamoder, Jörd (jord), på ett berg. Aasen Heimdal, bevakade ingången till Aternas (Aasen engelska: Iden-Eden) trädgård på Himinbjörg (Himmelberg).

Hos Aztekerna existerar en teckning av Gudarnas hemland: En stor båt på höga vågor framför ett "öberg". Ur detta öbergs topp växer ett brett förgrenat träd mot himlen. Även grekiska traditioner placerar Olympen, deras gudaberg, ibland i väster "i Oceanen utanför Afrika... där Atlas stöttade upp himlavalvet". För fyra eller fem årtusenden sedan, då denna saga uppstod, stöttade också Atlas inte längre upp himlavalvet....

Kan inte denne Atlas ha varit Pico Alto på Azorerna? Om Azorerna, som Otto Muck förmodar, är överresterna från det sägenomspunna Atlantis, så var denna vulkan mer än 5000 meter hög före syndafloden. För sjöfarande folk, vilka närmade sig Atlantis med sina skepp, måste den ha utgjort en allt överskuggande anblick. Rökmolnet, som slingrar sig ur toppen på alla aktiva vulkaner, kan då också ha sett ut som ett stort träd.

I myter från den germanska Eddan, samt även i de indiska och egyptiska fornsagorna, återges den som världsträdet, härskare i Kosmos.

Ön ATLANTIS, sedd från ovan.

Så här ungefär beskrev Plato, 400 år f Kr, Atlantis: "Kungaborgen i centrum är omgiven av breda vattenvägar och höga murar. I bakgrunden, ett allt överskuggande vulkan-berg."

Vulkanens rökmoln påminner om germanernas och andra kulturfolks "världsträd eller livsträd". Även "Atlas", vilken i de grekiska myterna stöttar upp himlavalvet, passar symboliskt in i den bilden.

Var då alltså de forna gudarna människor vilka ursprungligen kom från Atlantis? Vilka gudomliga gåvor och kunskaper förde atlantiderna då med sig till stenåldern, till vilken de tvingades återanpassa sig? Även detta vet vi delvis från myterna:

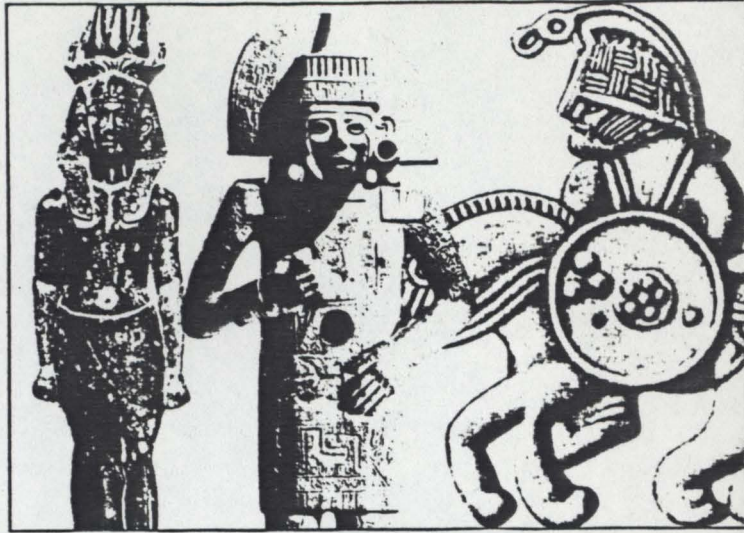
Mayaguden Kulkulcan gäller som skriftens och kalenderns uppfinnare. Dessutom förde han med sig de första majsbornen. I och med denna information erhåller vi samtidigt en tidsangivelse: Arkeologer har funnit att majs odlades i Mellan-Amerika sedan omkring 7000 år. Den germanska guden Wotan förde runerna och läkekonsten till Europa. Den egyptiske guden Osiris (med binamnet: "Den förste av de västliga") gällde som uppfinnare av jordbruket, bevattnings-"konsten", samt statsbyggandet. Hans medhjälpare, Thot, berömdes som skrivkonstens mästare.

Framförallt så måste en sak ha gjort stort intryck på Euroasiens och Amerikas urinnevånare: Främlingarna som nedsteg från bergen, var "jättar". Detta bekräftas av gåtfulla skelett- och mumiefynd i Egypten, i Sydamerika och i Europas kustområden. En speciell ras måste ha levat på Atlantis: Upp till två meter långa, med smala skallar och kraftiga örn näsor. Gamla och nya världens invånare däremot, var på den tiden (för 10 000 år sedan) i genomsnitt 1,40 meter långa. För att kunna göra sig en bättre föreställning, om vad denna atlantiska ras kunnat rädsla över till stenåldersvärlden, försöker vi med en tankelek:

Anta att en asteroid störtat under 1600-talet och förstört de viktigaste kulturcentra i medeltidens Europa. Hur länge skulle de få överlevandena, som just då antas ha befunnit sig med sina skepp i Afrika eller i Amerika, kunnat bevara sin högre kultur? Hur länge skulle deras överlägsna eldvapen ha fungerat? Hade européerna kunnat få de afrikanska negrerna att bygga städer som i Europa - till vad?

Även för 10 000 år sedan saknades varje möjlighet och motivation att återuppbygga ett nytt Atlantis. Genom syndafloden var världen totalt ödelagd och befolkningstätheten var efter 8498 f Kr alldeles för liten. Här handlade det om att kunna överleva! Som senare tidars vita gjorde i Afrika och Amerika, så ock gjorde "jättarna" överallt där de blandade sig med urbefolkningen, i Egypten, i Främre Asien och i Amerika, de utnyttjade sina "trollkonster". Även där blev de vita ofta mottagna och förärad som gudar.

Framförallt deras höga astronomiska vetenskap torde ha hjälpt atlantiderna att skapa sig en maktposition. De kunde imponera med att förut-

Gudar från tre olika kulturer, Osiris (Egypten), Kulkulcan (Maya) och Wotan (Germanerna). Alla tre har samma egenskaper. Tillfällighet???

säga mån- och solförmörkelser. De kände till när man skulle så, samt när gudarna skulle bli-
dkas med offer. Dessa kunskaper fördes vidare som "helig" från kung till kung, från präst till präst. Sumerernas, egyptiernas och Mayas kalender är bara ett exempel.

Då många årtusenden senare, tiden var mogen för stat- och stadsbildningar, visade det sig att mången "gåtfull" vetenskap hade överlevt. I Anatolien, alltså i omedelbar närhet till Kaukasus området, uppstod redan omkring 7500 f Kr de "första" civilisations oaserna i dåtida "stenåldersöknen". Ingen har, i vart fall hittills, kunnat förklara exempelvis det som hände i Catal Hüyük: Nämligen det plötsliga upp-

dykandet av tegelstenar i exakt storlek med måtten 32x16x8 centimeter. Murade med förskjutna fogar (som våra dagars tegelhus) stöttade med träbjälkar i rena fackverksbyggen (nästan som i Nordtyskland, Danmark och Skåne).

Större kulturhus med tekniskt påkostade tak. Halvindustriellt tillverkade lerkärl. Fjorton olika kulturväxter, vilka bearbetades med handkvarn, stöt, mortel och kvarnstenar. Fint vävda tyger, ofta konstnärligt infärgade och med tryckta mönster. Till allt detta har arkeologerna hittills endast haft förklarigen "okänd kulturpåverkan".

Sedd ur vetenskaplig synvinkel är detta också riktigt. Sålänge man inte funnit något fynd, som utan tvivel härstammar från Atlantis, så länge kommer man också att från vetenskapligt håll anse berättelserna om den sjunkna ökontinenten som sagor, eller i bästa fall som myter. Och chanserna att hitta detta bevis är inte heller så säskilt stora.

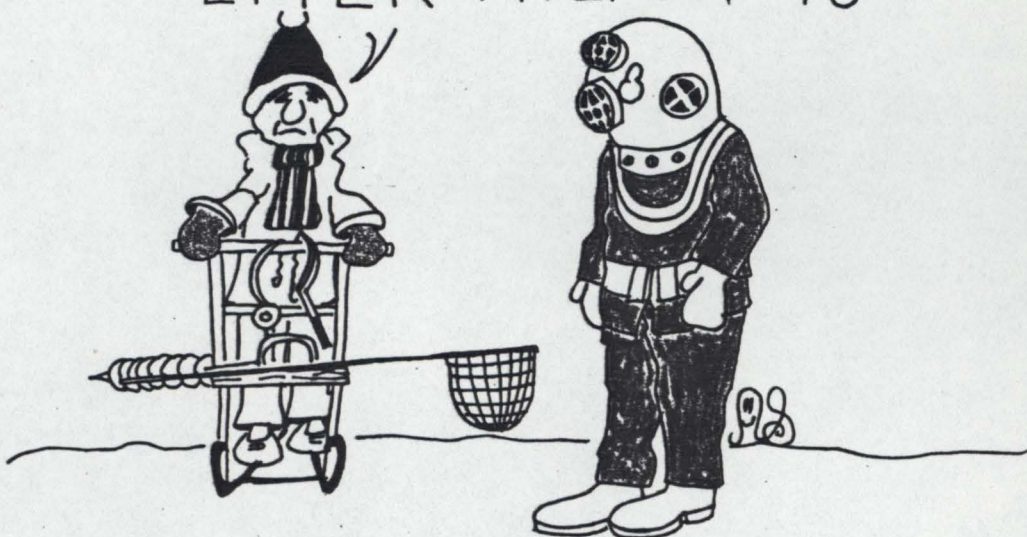
Om världskatastrofen för ung 10 000 år sedan verkligen har avspelat sig så, som vi här har rekonstruerat den, då ligger ruinerna från det

sagolika Atlantis på 3000 meters djup i Atlanten övertäckta av klippblock, lava och aska. Kanske vi en dag besitter den tekniska utrustning som fordras för att ta upp resterna efter denna sjunkna kultur till ytan. Intill dess måste all vetskap, som möjligen tyder på en högkultur i Atlanten, lakoniskt infogas som gåtfull.

KLAUS GRÖPER (ur PM)

Övers: Owe E. Lewitzki

JAG TYCKTE DU SA VI SKULLE LETA EFTER ATLANTIS

Ovanligt norrsken över Karlskoga!

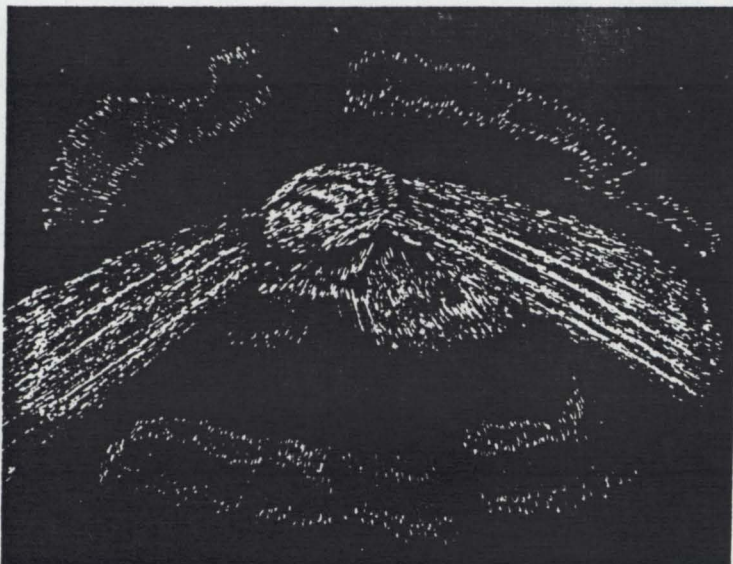
Ett ovanligt kraftigt norrsken över mellansverige kunde beundras av "nattugglor" på natten den 13 april 1981 mellan kl. 02.00 och 04.30. Skenet, som borde få t o m en norrtänning att haka till, hade tydliga röda och gröna färginslag. Det ovanliga var att detta sken inte på något sätt tycktes ha nå'n anknytning mot norr utan hade ett tydligt centrum nästan i zenit, strax söder om Karlskoga. I detta centrum på himlen så strålade polarskenet samman i tydliga ljusvågor och — strålar från alla himmelsriktningar.

Centrummet var tidvis mörkt, medan kraftigt ljusa strålar försvann "liksom in i ett hål", för att stunden efter vara ljus flimrande. Vid ett tillfälle sågs kraftiga strålar, helt ogenomskinliga men med strålstruktur, som strålade samman i detta centrum, framförallt ur två skilda riktningar. Den ena från VVN, och den andra från OON.

Emellertid så nådde dessa strålar inte ner till horisonten utan hade formen av "fågelfingar" som slutade i ungefär 30-45 från centrum åt vardera riktning. Just då var centrum särskilt ljus och flimrande (se skiss)

Första tiden så sågs den kraftigaste strålen, tidvis rödfärgad, stråla in mot centrum från norr. Senare så förändrades den norra himlens sken, så att den så välkända "gardinstrukturen" framträdde i grönskigt nyans. Då sköt det istället upp en kraftig stråle från NNO (ungefär där solen torde befinna sig vid den tiden bakom horisonten) tidvis kraftigt rödfärgad, som sedan dominerade himlen under resten av natten.

Som ni säkert vet, så är det ovanligt med så kraftiga norrsken i Mellansverige. Förklaringen är den för tillfället kraftiga aktiviteten på solen. Men det är många andra faktorer, delvis inte tillräckligt utforskade, som spelar in på detta naturfenomen. Annars förknippar man gärna norrskenet (det finns även sydsken, Antarktis) med kalla, klara nätter och för norrlänningar så är det "vardagarna" vintertid.

© Ovanligt norrskenfenomen över Karlskoga. Ungefär så här såg det ut vid ett tillfälle på natten omkring kl. 03.45 den 13 april 1981 (se artikeln). Det är naturligtvis väldigt svårt att med pennan återge skådespelet, men här ett tappert försök.

Emellertid så kan polarsken (som det egentligen heter) förekomma året om, men på

sommarhalvåret är det för ljus i norr för att det skall kunna ses. År 1957 så hade vi kraftiga norr-

sken i augusti — september och då sågs dessa ända ner till Paris.

Owe L.

NYTT TUNGUSKA-FALL

KANSKE HAR VI HÄR ATT GÖRA MED EN TUNGUSKA-EXPLOSION I MODERN TID - EN MOTSVARIGHET TILL VAD SOM HÄNDE LÅNGT BORTA I SIBIRIEN I BÖRJAN AV SEKLET. EN RYSK RAPPORT BERÄTTAR OM VAD SOM HÄNDE VID ONEGA-SJÖN I BÖRJAN AV 60-TALET.

Händelsen vid Onega-sjön ägde rum redan år 1961 men några uppgifter därom har inte nått oss i väst förrän helt nyligen. Den beskrivs i "UFOs i USSR," vol. II (1975) av prof. Felix Ziegel och i "The New Soviet Psychic Discoveries" av Gris och Dick (Prentice Hall, 1978).

Jag kan för tillfället inte påminna mig att händelsen beskrivits tidigare i svensk UFO-press, så när jag nyligen dök på en beskrivning i Charles Berlitz och William Moores nya bok THE ROSWELL INCIDENT, tyckte jag det hela verkade i så hög grad vara en genuin UFO-händelse, att det vore värt några rader i Svävaren.

LUFTBURET FÖREMÅL AV OKÄNT URSPRUNG

Originalrapporterna vid tiden för händelsen gjordes av prof. Ziegel, vid Sovjets Aviation Institut och Yuri Fomin, en sovjetisk statsingenjör.

Det är att lägga märke till att innan officiella rapporter började cirkulera i Sovjet Unionen förekom ett antal kommentarer i det underjordiska illegala organet Samisdat.

Händelsen vid Onega-sjön inträffade nära den nu övergivna byn Entino vid sjöns nordligaste strand. Tidigt på morgonen den 27 april, 1961, såg en grupp på 25 jägare och skogsmän ett "luftburet föremål av okänt ursprung" närma sig marken och sedan kollidera med den vid en vik. (Enl. vittnena hände detta kl. 8.00 eller 10.00 på förmiddagen). Anledningen till osäkerheten vad det gäller tiden kan ha flera orsaker, såsom förvirring när det gäller Moskva-tid respektive lokal tid, som är ett vanligt problem i Sovjet. Möjligheten att jägarna inte bar några klockor och den förståeliga nervositeten hos sovjetmedborgare, som blir ögonvittne till explosioner som kommer från skyn.

Men beskrivningarna som lämnades av

de olika vittnena överensstämde exakt, när det gäller observationen.

STORT SOM ETT PASSAGERARPLAN

Objektet var ovalt, i storlek som ett passagerarplan och det lyste med blågrönt ljus. Det färdades på låg höjd och med enorm hastighet. Kursen var öst-västlig när det törnade i isen nära sjöns norra kustlinje och en explosion hördes.

Omfattande skador på marken och den omgivande vegetationen blev följden av föremålets framfart.

De uppskrämda jägarna kontaktade distriktets jägmästare Valentin Borsky och bad om omedelbar hjälp. Borsky anlände till platsen omkring klockan 8 nästa morgon.

FLERA VITTNEN

Borskys fortsatta undersökning avslöjade, att andra människor inom samma område hade observerat samma händelse. Enligt vittnena hade föremålet klarat sammanstötningen med marken och fortsatt i västlig riktning med en lätt vaggande rörelse - fortfarande nära marken. Sedan försvann det. Ingen av vittnena rapporterade något ljud från objektet, bortsett från smällen mot marken.

MYSTISKA SPÅR

Undersökningen vid platsen för kollisionen av Borsky och senare av ett team med kombinerat civila och militära undersökare från staden Povenets, med miljö-vetenskapsmannen Fjodor Denisov som ledare för den civila sektionen och armeingenjör major Anton Kopeikin som ledare för den militära sektionen och seniorteknikern Boris Lapunov, avslöjade att föremålet vid kollision med marken efterlämnade tre dikesliknande spår - ett stort och två mindre.

Kollisionen med sjön hade krossat isen

och kastat isbitar långt upp på land. Isen verkade ha fått en intensivt grön färg av nedslaget. De dikesliknande fårorna, som föremålet åstadkommit på stranden, bestod av en huvudfåra, 15 meter bred och 27 meter lång, med ett största djup av 3 meter, en andra fåra, som började vid den botre västra ändan av huvudfåran och delade sig från den med omkring 5 $\frac{1}{2}$ meter och en tredje otydligare fåra, c:a 40 cm bred, som ledde ner till sjön. Förutom dessa spår och nedslagsplatsen på isen, verkade inte finnas några bevis för att en kollision ägt rum i trakten.

METALLIKNANDE FÖREMÅL

En närmare undersökning av fårorna på stranden och den upprivna marken utfördes av major Kopeikin. Detta lede till att man fann ett antal små, svarta metalliknande, geometriskt formade partiklar som uppenbarligen var av artificiellt ursprung. Man fann också en liten bit metallisk, folieliknande substans, en millimeter tjock, två centimeter lång och en halv cm bred, som senare visade sig vara av samma sammansättning som de svarta partiklarna. Dessa tillsammans med den ljus "kromgröna" isen och de svarta bitarna samlades och sändes till Leningrads teknologiska institut för analys.

AV OKÄNT URSPRUNG

Analysen gav följande resultat:

A. När den gröna isen smälte, efterlämnade den en rest av trådliknande fibrer. Dessa fibrer visade sig vid analysen bestå av en sammansättning av okänt organiskt ursprung och små kvantiteter aluminium, kalcium, barium, silikon, natrium och titan.

B. De geometriskt formade metalliknande partiklarna visade sig kunna motstå syra och höga temperaturer, var inte radioaktiva och verkade bestå av en silikon-järn legering i kombination med små mängder aluminium, litium, titanium och natrium.

C. Den folieliknande substansen visade sig vara sammansatt av samma ämnen som de större partiklarna.

"INGEN METEORIT"

Den kände sovjetiske geofysikern prof. Vladimir Sharanov vid Leningrads teknologiska institut, blev så intresserad av denna händelse, att han själv beslutade sig för att resa till platsen där den ägt rum.

Med ovanstående analys och bevis vid platsen för kollisionen som bas, sammanfattade prof. Sharanov sin synpunkter enligt följande,

- Jag tror inte att föremålet var en meteorit. Den förstörelse som brukar bli följden av ett meteoritnedslag återfanns inte. En nedfallen meteorit efterlämnar en krater som är två till fem gånger större än meteoriten. Ett meteoritnedfall åtföljs också av tydliga ljudeffekter. Det förekom inget sådant i detta fall.

Slutligen fanns inte de kemiska substanser, som brukar bli följden av en meteorits nedslag.

SPÅR PÅ SJÖBOTTEN

De korn som hittades på sjöbotten var utan tvekan av artificiellt ursprung.

Möjligheten att föremålet kan ha varit ett vanligt flygplan eller t.o.m. ett amerikanskt spionplan, som färdades på låg höjd för att undvika upptäckt på radar, kan helt uteslutas enligt Sharanov och vetenskapsmän vid Leningrad-institutet. De sammanfattade:

Ingen känd flygfarkost skulle klara en så kraftig sammanstötning med den frusna marken utan allvarliga strukturella skador eller utan att förlora ett antal delar, som senare hade kunnat återfinnas på platsen.

Acke Svensson

Källa: The Roswell Incident(Charles Berlitz och William L. Moore)
Grosset & Dunlap

"Rymd-rubel"

Rymdäventyr är ju på tapeten igen i dessa dagar med amerikansk rymdfärja som ska inleda en ny epok rymdfarkoster. Samtidigt celebrerar den andra "rymd-makten" Sovjetunionen ett annat viktigt steg på vägen ut i rymden.

Ett nytt rubelmynt ges ut med anledning av att det i år är 20 år sedan den första människan, den sovjetiske kosmonauten Jurij Gagarin, skickades upp i rymden.

De nya myntet, har det sovjetiska statsvapnet på ena sidan och en bild av Gagarin och en rymdraket på den andra.

20-årsdagen infaller i dag söndag, samma dag som man gör ett nytt försök att skjuta upp den.

HUNDRATALS

SÅG GIGANTISK UFO

HUNDRATALS MÄNNISKOR OBSERVERADE GIGANTISK UFO SOM KRYSSADE ÖVER TVÅ AMERIKANSKA STATER.

ETT GIGANTISKT UFO MED LJUS OCH "FÖNSTER", KRYSSADE PÅ NATTHIMLEN ÖVER NORRA MISSOURI OCH KANSAS I MER ÄN FYRA TIMMAR" MEDAN HUNDRA-TALS MÄNNISKOR, DÄRIBLAND ÅTSKILLIGA POLISMÄN, TITTADE PÅ MED RESPEKTFULL VÖRDNAD OCH FRUKTAN.

En man tyckte sig se upplysta "fönster till en cockpit" och han faktiskt fotograferade dem. Folk i åtminstone 22 städer såg UFO: den 18:e november 1980. Det var triangulärt eller "patronformat" med ett rött och två mycket skarpa vita ljus, liknande "strålkastare". UFO:et tycktes långsamt flyga kors och tvärs mellan de två staterna. Det spårades på radar och på ett

han, "var så stort, att det skymde en del stjärnor".

Rick Hull's fotografi av föremålet visar triangelformat arrangerade ljus. "Jag går på fotografikurs vid Northeast Missouri State University i Kirksville och har en kamera i bilen", förklarade han.

Detta nattfoto av UFO:et, taget av Rick Hull, låter oss ana den triangulära formen. Kartan visar var de flesta observationer gjordes.

ställe slungade det ut flera skimrande föremål eller "satelliter". Men mest skrämdes observatörerna av UFO:ets iögonfallande, sensationella storlek.

"Det var minst lika stort som en fotbollsplan", sade den 42-årige svetsaren Don Leslie från Milan, Mo.

Roger Bennet från Huntsville, Mo., förklarade: "Det var så stort, att det skulle få en B 52-bombare att se ut som en Piper Cup". Han berättade vidare, att det var patronformat "liksom en stor fet cigarr". Bennet, 40 år, berättade för intervjuaren: "Det färdades på mycket hög höjd från öster till väster. Då det befann sig nästan rakt över huvudet, kunde man uppfatta ett svagt muller. Just innan föremålet försvann bland några moln högre upp, slungade det ut, liksom i en explosion runt omkring i ett slags solfjäderform, sex mindre föremål. Några for rakt fram, andra färdades åt norr och några i sydlig riktning".

Randy Hayes, en 28-årig lastbilschaufför, omtalade: "Det såg ut, som om UFO:et släppte ut satelliter. De var runda och hade ett blåaktigt sken. Det cigarrformade föremålet", tillade

Han och en vän var ute och flanerade i Trenton, Mo., när de fick syn på UFO:et med dess två stora vita ljus, och klockan var omkring 20,15. "I det ögonblick jag fick fram kameran", sade Hull, "rörde sig föremålet i riktning mot oss och jag tog en bild med blix. Helt plötsligt slocknade de båda stora ljusen". Hull sade att UFO:et gjorde en krängningsmanöver. Därvid kom till synes vad som tycktes vara ljussken från "fönstren till en cockpit". Han brättade för intervjuaren: "Jag tog ett kort på detta och det var det enda framgångsrika kameraskottet (av 8 stycken)."

Buddy Hannaford, en 36-årig musiklärare från Trenton, såg "cockpiten" med ljus, även han. "De liknade kabinljus, liksom ljus, som strömmar ut från fönstren på ett flygplan."

Hannaford's fru, Karla, betraktade UFO:et i en kikare. "Det var delta- eller tringelformat med två stora skarpa ljus och ett rött signalljus på undersidan. Det passerade rakt över vårt hus."

En kontroll, som intervjuaren företog hos militärbaser i området, gav vid handen, att ingen flygaktivitet förekommit, som kunde förklara observationerna.

Franklin West, en tekniker vid en federal flygförvaltningsanläggning norr om Kirksville, Mo., såg föremålet på sin radarskärm. "Det färdades genom området fyra eller fem gånger", förklarade han. "Jag uppskattade dess hastighet till ca 70 km i timmen. Jag vill inte påstå, att det var ett flygande tefat. Jag säger bara, att det var ett oidentifierat flygande föremål (UFO), eftersom jag inte kunde identifiera det."

En reporter från en lokaltidning, Hank Janssen från Kirksville, sade: "Bokstavligt talat hundratals människor såg föremålet. Det flög så långsamt, att vem som helst kunde se det."

Vicecheriffen i Adair County, Charles Cooper, en av de åtminstone dussintalet polismän som såg objektet, förklarade att han var häpen över dess sätt att röra sig: "Det ändrade kurs till motsatt riktning utan att vända."

En patrullerande polisman på Missouri Highway, Bob Lober, sade, att han trodde föremålet var en helikopter till dess att det flög bakåt: "Jag känner inte till att en helikopter kan förflytta sig bakåt."

Den landsvägspatrullerande polismannen Mike Leavene tillade: "Jag har aldrig sett något liknande förut."

BOB PRATT (ur National Enquirer jan-81)
Övers: Carl-florian Micu

DE SÅG DET: Rick Hull visar hur han fotograferade UFO:t, medan Jerry Holloway och Stephen Palmer (pekande) tittar upp mot himlen där de iaktog föremålet.

LIV PÅ MARS DEL 3

Det finns en hel del tecken som tyder på att det skulle kunna finnas lägre former av liv på planeten Mars. Vi har tidigare i Svävaren haft inne ett par artiklar som handlar om detta. I Sovjet har man med hjälp av data från både de amerikanska och sovjetiska landarna återskapat den marsianska miljön i en lufttät kammare med sand, lava och förtunnad atmosfär. Man har också åstadkommit artificiella stormar och låtit temperaturen växla mellan +20 grader Celcius och -60. Miljön har också bombarderats med röntgenstrålning och ultraviolettera strålar.

Vad har då detta med liv på Mars att göra. Jo, i denna kammare har man testat ett antal jordiska livsformer. Fåglar och däggdjur klarade sig dåligt. De dog på några sekunder. Sköldpaddor överlevde i 6 timmar och grodor och paddor ända upp till 25 timmar. När det gäller insekter klarade sig vissa arter i veckor. Havre, råg och bönor planterades och grodde och växte normalt, men förmådde inte föröka sig.

Men, många av de lägsta livsformerna anpassade sig lätt till de hårda förhållandena. Lavar, alger, mossor och svampar utvecklades och förökade sig precis så som de skulle ha gjort om de planterats i en skogsbacke var som helst på jorden.

Även om dessa experiment inte direkt bevisar att det finns liv på Mars, så visar de i alla fall att kolbaserat liv, som vi känner till det, är möjligt på en annan planet.

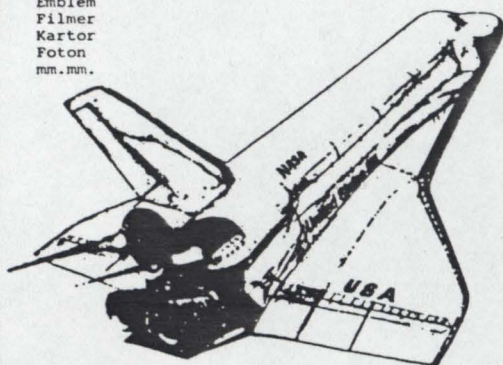
Om det nu inte finns liv på Mars, har dessa experiment ju lärt oss att vi skulle kunna, genom att välja ut anpassningsbara jordorganismer, göra Mars mer jordlik i framtiden. Kanske kan vi så småningom etablera en beboelig ekologi där.

Acke Svensson

Källa: Nick Engler, OMNI nov-80

"RYMDPRYLAR"

Diabilder
Affischer
Dekaler
Vimplar
Emblem
Filmer
Kartor
Foton
mm. mm.

**CEDE
FOTO**

Box 42
460 20 Sjuntorp

Inkommet i lager:
VOYAGER 1 diabilder från SATURNUS och dess månar.
Inom kort finns även:
De nya bilderna och filmerna från den lyckade rymdfärden med rymdskytteln COLUMBIA.

BRÄND AV ETT UFO...

ETT ENORMT, OBESKRIVLIGT LJUST, OIDENTIFIERAT FLYGANDE FÖREMÅL BRÄNN-SKADADE EN IAKTAGARE SOM KOMMIT FÖR NÄRA: FÖREMÅLET OBSERVERADES DESS UTOM AV SEXTON ANDRA PERSONER" BLAND DEM FYRA POLISER... !

Det beskrevs som ett perfekt flygande tefat med fönster, och det gav ifrån sig ett högt vinande ljud. Denna lånsamtflygande farkost, lämnade efter sig de förbluffade åskådarna, men också spår av radioaktivitet.

"Det var otroligt - något helt obeskrivligt", förklarade Jerry McAlister (40), som visar upp sina brännskador i ansiktet efter strålningen från UFO:t.

McAlister, elektriker i Anderson S.C., vaknade upp ur en djup sömn kl 04,20, den 11 september 1980, när han hörde ett "vinande ljud" och något som lät som "roterande helikopterblad".

Men vad han såg var ingen helikopter. "Sovrummet badade i ljus", sade han senare. "Det var som om någon hade tänt en ljusstark glödlampa i rummet. Jag gick till fönstret och tittade ut över gården, där jag iaktog en stor farkost ca 20 meter i diameter, svävande ovanför några 12 meter höga träd ungefär 30 m från mitt hus".

"Det var ett perfekt flygande tefat, som om man föreställer sig två stora djupa tallrikar lag - da mot varandra. Runt den yttre ringen av tefatet satt det fönster".

"Hela farkosten var omgiven av ett kraftigt ljus. Den var nog tillverkad av en mörkgrå metall, och roterade medsols".

I samband med brännskadorna i ansiktet drabbades McAlister också av migrän huvudvärk och ringningar i öronen. I fyra dagar efter observationen. Även hans fru och barnen iaktog föremålet, precis som poliserna:

"Fyra av oss vicecheriffer i två separata bilar, anlände till platsen utanför McAlisters hus och såg föremålet över marken", säger Mike Burton, vicecheriff.

"Det var ett stort föremål som förflyttade sig ytterst sakta. Under tiden jag såg det bytte det färg".

UFO:t kunde beskådas i en och en halv timme, innan det försvann i nordostlig riktning. "Det finns ingen jordisk förklaring till det!"

Bara några timmar efter observationen anlände New Yorks stads Police Officer, Peter Mazzola, till platsen för att genomföra en undersökning.

Han är med i styrelsen för en undersökningsbyrå som har till uppgift, att analysera UFO-observationer.

"Detta var definitivt en närkontakt av andra graden - ett fysiskt bevis för UFO", säger Mazzola.

Geigermätare över området där UFO:t varit synligt, påvisar en högre radioaktivitet än på marken utanför området. "Jerry McAlister har

fått en mindre brännskada i ansiktet. Skinnet har fått en röd rodnad på grund av den långa exponeringen från UFO:ts starka ljus".

Mazzola avslöjade senare att samtliga sjutton vittnen till observationen har genomgått ett testförhör med en sk lögn-detektor.

"Detta fall kan klassificeras som ett definitivt övertygande fall", säger han.

Ur National Enquirer

Översättare: Tommy Lindholm

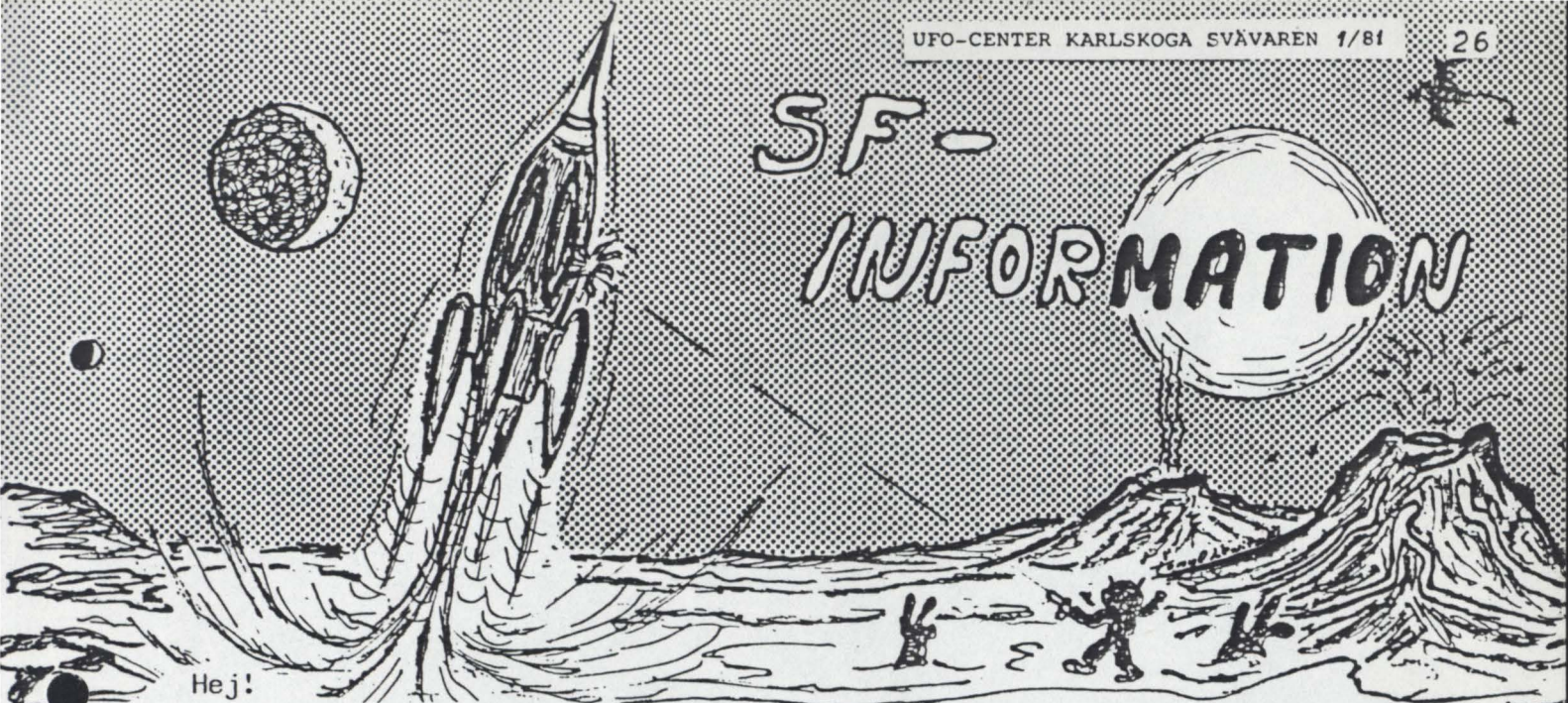

"Bränd" i ansiktet, Jerry McAlister visar här en teckning av föremålet, ett UFO med den "typiska" tefatsformen, som han såg sväva fram ca 30-40 meter utanför sitt hem.

**GLÖM
INTE!
FÖRNYA
DITT
MEDLEMS-
SKAP**

UFO-CENTER KARLSKOGA
BEHÖVER DIG!

INGEN MEDLEMSAVGIFT-
INGEN SVÄVARE-
INGEN INFORMATION!

Hej!

För några veckor sedan sammanträffade jag med en vän, som jag inte mött på länge. Han var f.d. lärare och jag hade ett svagt minne av att han var Science Fiction-fan. Vi kom naturligtvis in på ämnet och han fick ett nummer av Svävaren. Några dagar senare möttes vi igen och han gav mig ett boktips:

-Läs böcker av HEINLEIN, CLARCE och ASI-MOV.

Jag svarade att jag hade några böcker av nämnda författare som jag tycker mycket om. Han ryckte på axlarna och hans blick verkade något ironiskt.

-Men varför skriver du då på en så "låg" nivå, bara om filmer och pang-pang i rymden?

Svaret är synnerligen enkelt! Eftersom jag är 15 år ligger s.k. pang-pang nära till hands, d.v.s. det är en mognadssak. Det menar i alla fall en del av mina "äldre" vänner. Men kanske är svaret ändå inte så enkelt. Jag har läst massor av "etablerad" SF, t.ex. Stiftelse-triologin, i vilken jag för närvarande förlustar mig - för tredje gången, så snacket om mognad på det området går inte hem. Jag vill helt enkelt skriva om så lättsam SF som möjligt. Om man sedan vill gå djupare i ämnet är en annan sak. Om man passerar tröskeln från pang-pang vid en viss ålder och sedan plötsligt inte längre anser den rumsren, då betackar jag mig för att bli vuxen.

KAPTEN FRANK

Allas vår rödhåriga hjälte kapten Frank - alias Kurt Nelson - sveper med snabba rymdskepp "Kometen" genom rymden på jakt efter nattsvarta bovar. Besättningen är en brokig samling bestående av den i kuben placerade hjärnan SIMON WRIGHT, androiden ATHA, roboten GRAG och i viss mån också EZRA GURNEY och JOAN RANDALL. Joan Randall är Franks flickvän och om någon nattsvart bov börjar tafs på henne blir Frank mäkta ilsken.

Ezra Gurney tafsar dock ingen på för han är Marskalk vid planetpolisen och kallar ibland på Frank, som bor i en krater på månen.

Kapten Frank skrevs av Edmond Hamilton i Pulp-magazinen i USA och publicerades i Sverige i dåvarande Jules Verne-magasinet på 40-talet.

Boken om Frank är underhållande, men endast för stunden. Vi den yngre generationen har här i alla fall en liten chans att få prova på vad en del kallar nostalgi. Vilken underbar känsla det måste ha varit! Frank publiceras i Pulp-form även här i Sverige och utges av Pulp Press. Priset är överkomligt, c:a 25 kronor. Jag kan bara säga att, om ni står ut med "mansgrisar" av högsta klass och en ibland löjlig dialog, så får ni en skön stund. Jag gillade det helskarpt.

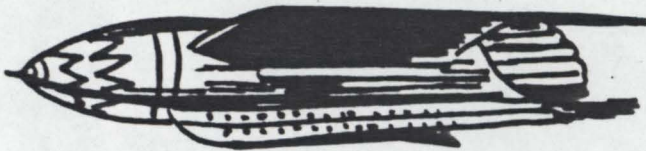
BLIXT GORDON

Vad är det för skillnad mellan Kapten Frank och Blixt Gordon? Tja egentligen igen alls. Storyn om Blixt Gordon är lång och har publicerats i ett tidigare nummer av Svävaren. Vi tar alltså inte upp den här. Över till handligen i stället:

Kvartsbacken i Ney York Jets, Blixt Gordon och hans nyfunna tjej Dale Arden tvingas nödlanda med ett flygplan i ett oväder framkallat av Kejsar MING, den skoningslöse.

Av en händelse är det professor Zarkovs hus de kanar in i och han (Zarkov) råkar veta att Ming planerar att störta månen mot jorden och har därför byggt en raket.

Under pistolhot tvingas Blixt och Dale att följa med ut i rymden.

När trion i farkosten vaknar upp, har den "plockats" ner och de förs iväg av en vaktkedja. Kejsar Ming tar emot dem och finner att Dale är en kalasböna, men Blixt hejdar honom och talar minsann om att Dale är hans brud. Ming blir grym och bussar rymdens motsvarighet till benknäckargänget på honom och Blixt kör Rugby med dem ända tills Zarkov missar ett kast och

striden är slut.

Ming anser dock att Blixt gjort sig förtjänt av att leva, åtminstone till nästa dag. Zarkov är inte till någon hjälp eftersom han är på hjärntvättning och Dale ska giftas bort med Ming...

SPÄNNANDE VÄRRE?

Se då filmen som kostade 100 milj. kronor att göra.

7 ton gips gick åt för att tillverka miniatyrstäderna och 350 hantverkare till kulisser.

Det var med tillfredsställelse jag såg att man fortfarande kan gå på bio och se spänning, romantik och humor.

Ur rollistan:

Kejsar Ming/Max von Sydov. Blixt Gordon/Sam Jones. Dale Arden/Melody Andersen. Zarkov/Chaim Topol.

Musik: QUEEN

FICTION

MANIPULATION

AV JÖRGEN STENKVIST

SKEPPET SOM NÄRMADE SIG JORDEN VAR DÖTT. DET VAR DÖTT I BEMÄRKElsen ATT VARELSER BESTÅENDE AV I HUVUDSAK KOL OCH VATTEN LÅG NEDSÄNKTA I DEN KONSTGJORDA DÖDENS DRÖMLÖSA VIDDER...

De låg där bleka och med medvetandena bortblåsta, i en del av stjärnskeppet, där gröna växter frodades, temperaturen var behaglig och där lukten av sommaräng svepte fram.

De sex bio-varelser som låg i sina skyddande kokonger, kände inte av rymdens kal- la tomhet. Endast kommandobryggans sofistikerade huvuddator och lät allehand antenner söka efter spår av liv.

Impulser strömmade mot den blå planetens yta och sökte av marken, atmosfären, haven och djuren. Kommandobryggans dator samlade in, analyserade och kollade att koordinaterna var de rätta.

Med ett lätt surrande kopplades ström in i de vilande systemen och skeppet vaknade långsamt till liv. Datorn lät värmen strömma genom det stora skeppets

alla skrymslen och vrår och gav ljus åt de varelsor, som nu höll på att vakna ur sin långa dvala. Rummet de låg i hade redan förberetts för väckning och färsk frukt i skålar stod framme.

Kokongen, som bestod av levande vävnad, började sakta smälta bort i samma takt som uppvaknande skedde. Den försvann utan ett spår och kokongernas invånare som nu var nästan vakna, halvlåg på en kroppsvarm brits, vilket gav dem en skön känsla.

Kommendörkapten Hal Samdno sniffade förnöjt i luften och bet i en olivgrön frisk frukt, som var mycket saftig. Han tittade roat på hur de överiga fem i besättningen yrvaket stapplade omkring och med förvirrade blickar sökte orientera sig. Han skrattade inte, för han visste själv hur det hade varit på den första färden. För några få år sedan hade han varit med och undersökt denna blå planet och resultaten hade varit anmärkningsvärda...

-Det är alltid så på första färden, muttrade han. Ni får inte glömma att gå till auto-läkaren! Samling om en timme.

Besättningen släpade sig i väg och Hal Samdno tog en hiss upp till bryggan där han borrade ner sig i ett bekvämt, kroppsformat säte. Han lät blicken svepa över de fem tomma sätena och de otaliga, blinkande panelerna.

Hela bryggan var upplyst av ett svagt grönaktigt ljus, som kom från radar- och datainstrumenten. Besättning började troppa in så sakteliga och de kopplade in sig på enheterna.

-Koppla instrumenten på mig, sade han till skeppets enda kvinna, som log.

Stolen formligen slöt sig om hans sidor och en injektionsspruta med ett grumligt innehåll tömdes i hans pulsåder på halsen, samtidigt som elektroder fästes vid nervcentra. En känsla av upprymdhet, när han blev "ett" med skeppet, strömmade genom kroppen. Det snurrade runt i huvudet, men när han kände hur deflektorskärmarna stötte bort en meteorit av större klass, vaknade han till.

Besättningen arbetade effektivt och förvarningssystemet förvarnade dem på ett föremål som närmade sig.

-Sonden på ingående!

-Är hon med? undrade en av besättningsläkarna.

Hal Samdno nickade. Han kände hur sonden sögs in i en av slussarna och ett arbetslag robotar tog hand om bytet. Läkarna reste sig och de två gick till närmaste hiss, som de tog ner till auto-läkaren. När de hade kommit ner och bytt om, gick de in till den lätta operationen. Kvinnan, som låg nedsövd på bordet, var naken och med ett mycket alldagligt utseende. Hon var omgiven av tickande och surrande datorer och med registreringsapparater sökande över sig.

Läkarna skar snabbt upp ett fint snitt strax under naveln och frilade livmodern.

En av terminalernas dataskärmar knattade fram en serie siffror och en sorts injektionsspruta sänktes ned. Bordet kvinnan låg på sköts in i en sorts kista och sista akten i operationen började.

De två männen gick ut ur rummet och klädde av sig.

-Fint exemplar! Tror du att embryot klarar sig fint nu?

-Det bör det göra, mumlade han till svar. Vad heter hon förresten?

Den andra läkaren lyste på ett papper.

- Enligt papperen heter hon Maria, ett ytterst vanligt namn. Embryot är nu programmerat och placerat i livmodern som har förberetts. Hon kommer att föras ned och får om ett tag kontakt genom telepati, fint va?

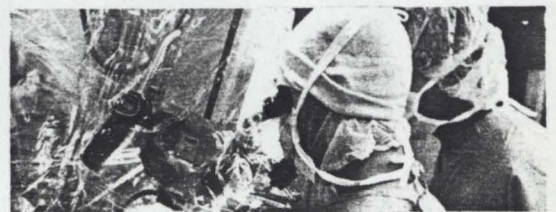
En robot gled tyst fram med en brick med glas på. De tog varsitt och läppjade på det röda innehållet. En av dem harklade sig.

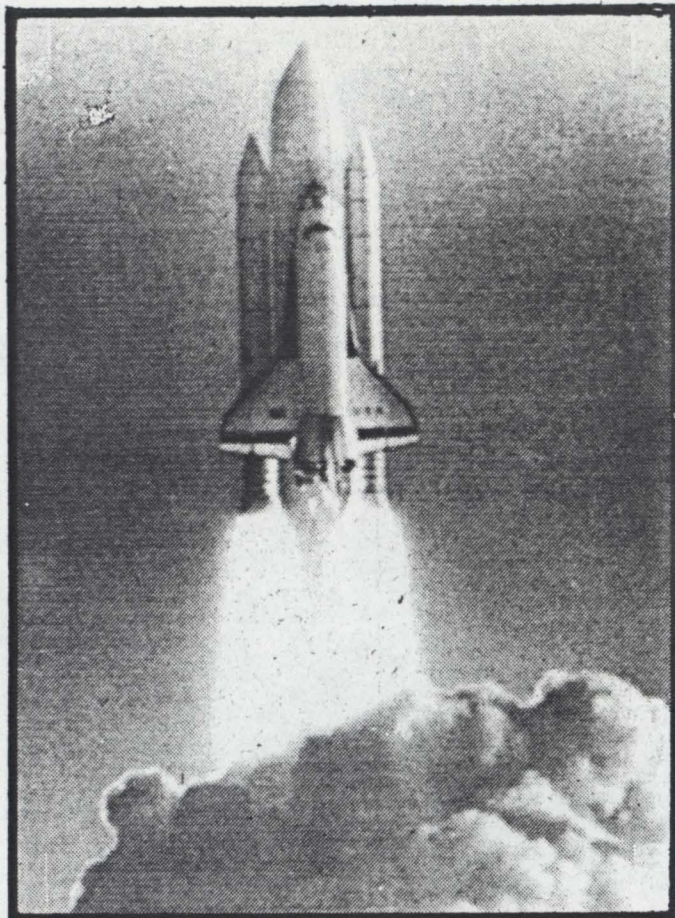
-Men vad heter ungen, har den något namn?

Läkaren rykte resignerat på axlarna.

-Vad sägs om Jesus Kristus, fint va?

Ja, skapligt åtminstone. Sätt på lite käk!

HIMLAFÄRD MED FÖRHINDER...

Det var med stor spänning man slog sig ner framför TVn den 10 april 1981. För en gångs skull var det ett toppenprogram i faggorna. Man hade tagit ledigt från jobbet t o m ,dagen till ära. Det här måste ses! Tillfället skulle aldrig komma igen.

"Kom nu Andreas, så får vi se när farbröderna åker upp till rymden!"

Vilken pampig syn, "Columbia" per satellit. Här sitter man nu med kaffekopp i högsta hugg, nedräkningen pågår för fullt. Vadå? -Stopp i nedräkningen, men tiden går ju ändå. Stora gula bokstäver glor emot en, mitt i rutan. "Vi väntar på starten." Avståndsbild, man ser ju ingenting. Fan, att dom inte kan ta bort de där gula stora bokstäverna, eller åtminstone flytta ner dom.

"Special announcement in thirty seconds." Jasså, fel på batterierna. Vadå läcker vatten? $O+2H=H_2O$, jaha! Det är såna batterier de har med sig. Inte så underligt att det blir vatten. Ja men här bli det för mycket vådis! Fortfarande stopp i nedräkningen.

"This is launching control. We have a special announcement in 30 seconds!" Vadå? Vill inte datorn prata med de andra datorerna? Ja men det är ju bara den femte datorn som inte vill, man har ju fyra till. - Jasså den här är speciellt viktig. Ja då får vi väl vänta! Det står ju där, mitt i rutan. MED STORA FETA GULA BOKSTÄVER. Andreas har tröttnat för länge sen.

Experter i IV-rutan. Man får veta att astronauterna for till månen i räddningsraketen på toppen av Saturn-raketen. Ja åtminstone pekar han i rutan, på den. Jo jo det var ett stort jippo. Men visst fick vi hem lite stenprover från månen. Och det förstås, lite mera fick vi ju veta om vår drabant, jo då.

"This is launching control. We have a special announcement in 30 seconds" Jasså nu igen! Batterierna är OK nu, men datorn är paj fortfarande. Program-firman tror att det inte kan vara fel program. Ja jag har i alla fall TV2. De kanske har matat i Star Wars istället. Men nu är det i alla fall på väg till program-experterna. Tiden går! Fan, man hade lika bra kunnat jobba idag i stället. Jasså, kan man plocka ner ryska Sojus-stationer mitt framför näsan på ryssarna? Militärerna mest intresserade! Och jag som trädde att man skulle sända upp de där teleskopet snart.

"Det är många som ringer och undrar...det ryker...brinner det?... Ja men för "17", det ska ju ryka. Och brinna med för den delen. Tusentals kilo väte och syre och en massa krut me', annars kommer de ju inte upp. "Övertryck...släpps ut då och då", ja självklart. "...special announcement... Datorprogrammet OK." Doktorn tror att Young and Crippen börjar kanske få kalla fötter. "Nej det här är idealläge före rymdfärd, vet ni inte det?" Gula bokstäver, gula bokstäver, gula bok.....

...special announcement.... Datorprogrammet insatt... vadå, vill inte den token kommunicera ännu. Va "17" har ni inte testat det tidigare för? IV-experterna har också tröttnat. "Vi återkommer om nå't händer. Speciellt om skytteln skulle tänkas starta. Gula bokstav...gula bok...gula.....mitt i rutan!

"This is launching control, we have a special....tyvärr, we have to postpone." Vi får skjuta upp...skjuta upp, ja men var det inte det ni skulle göra? Jasså skjuta upp starten. "Kanske på söndag." - "Då är det ju Gagarins 20-årsdag (är han inte äldre?)" - "Vi återkommer om nå'ting skulle hända." Ja gör det för all del.

Fan, det har jag väntat på hela eftermiddag. Speciellt på starten. Vi får väl se på söndag. -

"Du Andreas!" - "Ja va ä dä?" - "Kom får du se, ett helt videoband fullt med GULA BOKSTÄVER!"

Fotnot: ANDREAS (3), är vår lille son.

**Läs mera om
RYMD-
SKYTTELN
i nästa nummer!**

SUMERISKA ASTRONAUTER

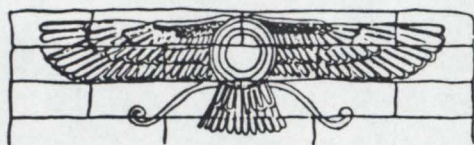
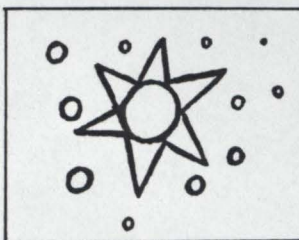
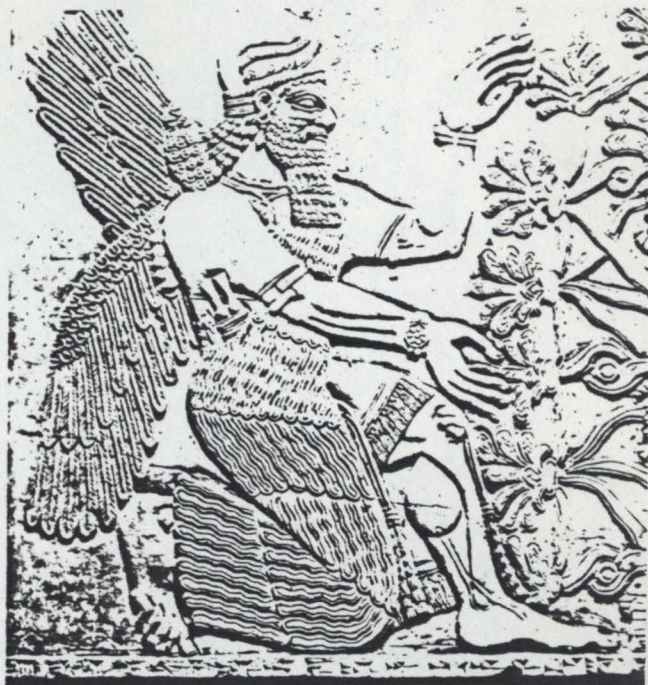
Hade de gamla sumererna någon mystisk kännedom om vårt solsystem vid en tid när resten av världen trodde att universum roterade runt jorden? Den teorin hävdar bibelforskaren Zecharia Sitchin, som framför sina argument i boken THE TWELFTH PLANET (Den tolfte planeten).

Lägg märke till den sextaggade stjärnan med klot runt om på bilden. Det är en detaljförstoring av övre vänstra hörnet av en 4.500 år gammal sumerisk tavla (se bild). Stjärnan och kloten, påstår Sitchin, är en karta över vårt solsystem. Han hävdar att tavlan är märklig inte endast därför att den visar solen i centrum av solsystemet, utan också därför att den avbildar alla nio planeterna och vår egen måne plus ytterligare en tionde planet. Och detta skedde alltså århundraden innan astronomerna insåg att jorden roterar runt solen, att det finns tre planeter bortom Saturnus och att det skulle finnas en tionde planet.

Hur kunde sumererna lista ut detta? Sitchin påstår att sumererna kallade jorden den sjunde planeten i stället för den tredje, som vi kallar den idag (dvs. den tredje planeten räknat från solen). Siffran sju, menar Sitchin, kan bara komma från någon som räknat planeterna utifrån solsystemets utkant. Så som det måste ha sett ut för någon som kom farande utifrån och in i vårt solsystem. Som ytterligare bevis för sin tes, påstår Sitchin, att sumererna kallade Venus den åttonde och Mars den sjätte planeten. Slutsatsen av detta är uppenbar, säger han, Sumererna undervisades av astronauter, som landade på jorden för ungefär fyra och ett halvt tusen år sedan. Sitchin hävdar att han funnit frasen "folket från raket-skeppen" i sumeriska skrifter. Astronomer och experter på sumererna, som har kontrollerat Sitchins arbete, be- tvivlar både hans kännedom om astronomi och sumerisk kilskrift.

Källa: Omni, okt. -80

Översättning: Acke S.

KLIPP & SKURET

810108

Onsdagen den 7 januari 1981 DAGENS NYHETER

Himlafenomen
över Enköping

Det är inte bara i Tutaryd och Ryssby som man skådat himlafenomen den senaste tiden.

Kl 18.16 på söndagen såg ett promenerande par i Enköping ett jätt stort rött eldklot med lång vidhängande svans på himlen. Efter några sekunder försvann klotet med svans och allt i en bage ner i skogsbrynet åt Uppsalahället, uppger paret för Enköpingsposten.

På måndagen ringde ett tiotal personer till tidningen och rapporterade om samma upplevelse.

I fredags såg flera ögonvittnen mellan Ljunby och Växjö en starka ljussken — ett stort rött klot, brandgult i kanstör. Föremålet tonade ut i rök-

slinor. Det var stjärnklart, men stjärnorna skymdes av den röda kroppen, berättar två poliser. De följde ljusskenet, efter som de väntade sig att få se ett flygplan eller en helikopter på väg hem från Växjö gjorde samma upptäckt som poliserna. Professor Lindblad på Stockholms observatorium i Saltsjöbaden gissar att det i bägge fallen rör sig om en ljusstark meteor.

— Det typiska är att man ser den under några sekunder. Det är en liten partikel som kommer in i jordens atmosfär med en hastighet av 30–40 km i sekunden. När den bromsas upp blir den glödande. Den kan också falla sönder och då ser man hur den splittras, säger professor Lindblad.

— Tittar man noga en mörk klar kväll kan man se i medeltal fem stjärnfall i timmen. Men då är de svaga och far blivsnabbt över himlen, berättar professor Lindblad.

Fantastiskt
påstående
bekräftat?

Tel Aviv: En 20-årig kvinna, som hävdar att hon är en reinkarnation av en kvinna som dog i det ögonblick hon själv föddes, har fått bevis för sitt påstående genom att hon hittat en gömd skatt.

Den israeliska pressen återger händelsen, som har berättats av medlemmar av den drusiska stammen som lever i en liten by nära Haifa på berget Karmel, men man har inte uppgett namnen på de inblandade personerna.

Kvinnan besökte några släktingar i en by som hon aldrig förut varit i men som hon genast kände igen, eftersom hon, som hon påstod, var en reinkarnation av en kvinna som dött för 20 år sedan. Änkedade berättade att hustund hade grävt ner en kruk med guldmynt som var hennes hemgift, och att han letat efter den alls sedan hon dött.

Kvinnan gick ut i trädgården och utpekade gömstället, varefter änkemannen grävde upp krukan med guldmynt. Historien låter fantastisk, men så berättas den på berget Karmel.

”Plötsligt kom ett gult klot...”

Många konstiga ljusfenomen över Vadsbo

MARIESTAD (TSL) — Plötsligt kom ett gult klot med en kort svans efter sig flygande över trädtöpparna innan det exploderade helt ljudlöst ovanför oss. Så

berättar Dan Persson från Mariestad som tillsammans med sin far och bror tidigt på morgonen den 27 december fick uppleva detta säregna ljusfenomen på isen nära Torsö.

Under julhelgen inträffade flera iakttagelser av konstiga ljusfenomen i Skaraborgs län. I Holmestad kunde Kersin Oskarsson och hennes syster iaktta ett säregnt himlskadespel över sina huvuden på kvällen den 21 december. Ifrån Sjötorps horisont såg en fru ett lysande kors på himlen den 6/1 och undry ett par dagar kring helgen som gick har flera personer i Mariestadstrakten sett en ljuspelare över Mariestad.

□ TORSÖ

Men först till Torsö. Klockan är kvart i sex på morgonen den 27 december. På norrsidan av ön står tre lakefiskare vid sina håll. Allt är tyst och stilla.

Färjan har ännu inte gjort sin första tur utan ligger och väntar på färjskeppare Jerry Forsell som är på väg i båt från Mariestad.

Så plötsligt bryts lugnet.

— När jag tittar upp mot skogskanten ser jag hur himlen bryts av ett gult klot lågt över trädtöpparna, berättar Dan Persson. Klotet har en svans av rök efter sig där det kommer från öster.

□ EXPLODERAR

— Plötsligt exploderar det gula klotet utan ett ljud. Hela klotet liksom upplöses och försvinner i en grå rök som lägger sig över morgonhimlen. Runt om syns stjärnorna klart men just där klotet försvann lysade det gråa töcknet upp himlen i över fem minuter.

— Allt var väldigt konstigt. Hur kunde klotet explodera utan att ett enda ljud hördes?

En förklaring till Dans observation skulle kunna vara en sällsynt lågt gående meteor som strax innan nedslaget exploderat över Väners is. Men varför hördes i så fall inget ljud?

En liknande händelse inträffade på hösten 1974 vid Rödsjär utanför Mariestad. Då såg en fiskare och hans son hur ett stort vitt klot, efter att ha hängt i luften under flera minuter, plötsligt exploderade över deras huvuden och föll sönder i åtta delar. Helt ljudlöst.

Kvar i luften hängde två hästskoformade moln över en halvtimma.

Också vid flera andra tillfällen har klot omgivna av rök setts störta ned i Väners under senare år. Vid några av tillfällena har föremålen kunnat identifieras som meteoriter. Andra gånger har frågan lämnats obesvarad.

I Enköpingsstrakten kunde ett promenerande par i söndags strax efter klockan 18 se ett mycket stort rött klot med lång svans passera över sig för att försvinna i en bage över skogsbrynet. Dagen efter ringde ett tiotal personer till Enköpingspolisen och rapporterade samma upplevelse.

□ ROTT KLOT I
SMALAND

Också i fredags kunde flera personer, bl a två polismän, iaktta ett rött lysande klot, brandgult i kanterna, passera över Ljunby och Växjöområdet. En person kunde fotografera föremålet innan det försvann.

Professor Lindblad på Stockholms observatorium i Saltsjöbaden gissar att det i bägge fallen har rört sig om en ljusstark meteor.

Den 21/12 förra året var Kerstin Oskarsson och hennes syster ute och gick i närheten av hemmet i Holmestad. Klockan var halv åtta på kvällen och de två hade just bestämt sig för att vända tillbaka hem. Himlen var stjärnklar och kvällen kall.

□ ROTT STRECK

— Efter en kvart tittade vi upp mot himlen där månen

syntes men strax bredvid syntes något helt annat. Ett rött streck gick över halva himlen ned mot horisonten i nordvästlig riktning.

Plötsligt började vita strålar komma ut från streckets ena ände och efter en stund var en stor del av himlen täckt av en vit sojäder med det röda strecket som bas.

— Synen var otroligt fin och alltihop lyste med en stark glans innan fenomenet efter några minuter löstes upp av vinden. Först försvann det vita och en stund senare fanns bara ett rödorange molnskimmer kvar i luften.

□ LJUSPELARE

Också runt Mariestad har flera luftfenomen iakttagits under senare tid. Under några kvällar och morgnar har en ljuspelare syns skjuta mot (från?) himlen runt Mariestad. I helgen kunde flera personer se hur en ljusgrön pelare syntes åt Torsö till från Snapens horisont. Efter en stund bleknade den bort.

Ytterligare personer har sett samma fenomen från Torsövägen in mot Mariestad. En förklaring kan vara att det är någon ljuskälla i Mariestad som lyst upp himlen på detta uppseendeväckande sätt.

□ HÄPNADSVÄCKANDE

KORS

Mera häpnadsväckande var då det kors som en sjötorpsfru säger sig ha sett på morgonen den 6 januari. Vädret var stjärnklart när hon strax efter 06 upptäckte fenomenet.

— Först trodde jag att det var vintergatan som syntes i söder men efter en stund förstod jag att det inte kunde vara så. Istället syntes ett stort svagt ljusgrönt kors alldeles tydligt avteckna sig mot himlen.

— Korset liknade ett Kristskors

CLASSVAHN

NWT 801211
SOVJET: Tre
kosmonauter tillbaka

MOSKVA (TT-Tass)

De tre sovjetiska kosmonauterna

Leonid Kisim, Oleg Makarov och

Gennadij Strekalov återvände på

onsdagsmorgonen till jorden med

Landningen skedde som planerat

130 km öster om Jezkazgan i Ka-

zachsatan norr om Kaspiiska havet.

Trions uppdrag har fullföljts

framgångsrikt och samtliga befinner sig väl.

KLIPPT & SKURET

Himlafenomen över Vadsbo

Flygande klot
exploderade
utan ett ljud

MARIESTAD (TSL)

När vintermörkret faller över Skaraborg vänder många sina blickar upp mot stjärnorna. Och det är inte bara stjärnor som syns. Så här berättar Dan Persson från Mariestad som tillsammans med sin far och bror metade lake på Isen utanför Torsö tidigt på morgonen den 27 december förra året. (1980)

— Plötsligt kom ett gult klot med kort svans flygande lågt över trädkropparna, nästan parallellt med marken. Sekunderna senare exploderade det utan ett ljud.

I Holmestad kunde två systrar några dagar före julafton se ett säregat himlafenomen visa upp sig för dem och i Sjötorp rapporteras ett kristuskors ha setts på himlen den 6 januari.

Tro't den som vill!
POLISIER
JAGADE
flygande
TEFAT

Stora tefatsjakten har börjat i Småland. I fredags kväll jagade en polispatrull ett mystiskt cirkelformat föremål som svepte fram på låg höjd över smålandsskogarna.

Polisinspektör Stig Carlsson i Ljungby är övertygad om att det inte var någon meteor han såg. Och han är lika säker på att det varken var någon väderballong eller nyårsraket.

SWAN 5

■■■ PEKING, (TT-AFP). En kinesisk filmexpedition i Hubei har upptäckt 200 egendomliga fotspår. Det största, ett tydligt avtryck av en 48 cm lång fot, återfanns på 2 400 meters höjd. Därmed är existensen av en apmänniska klarlagd, antog den kinesiska nyhetsbyrån.

Expressen

Tisdag 6 januari 1981

GT Helg-Extra

5

Vad är det som händer i mörkaste Småland

Polis jagade
flygande tefat...

Av SENNA UNDELHJ
LJUNGBY (GT) Polispatrullen jagade ett flygande tefat!

Polisinspektör Stig Carlsson och hans kollega Torsten Karlsson i Ljungby förföljde i fredags kväll ett cirkelformat mystiskt föremål.

Föremålet gick på relativt låg höjd och var intensivt djuprött i centrum.

Både Stig Carlsson och hans kollega är övertygade:

— Det finns ingen rimlig och naturlig

förklaring till vad vi såg.

Klockan var exakt 21.15 i fredags när polismännen upptäckte föremålet.

— Min första omedelbara tanke var att någonting höll på att störtas, säger Stig Carlsson. Därför satte vi fart mot platsen där vi beräknade att föremålet skulle slå ner.

Men bara någon sekund senare kunde polismännen konstatera att föremålet inte var på väg nedåt.

— Det rörde sig horisontellt över himlen och höll tämligen god fart.

● MYSTISK

Flera människor i området kring Tutaryd och Ryasby utanför Ljungby

såg det mystiska föremålet. Margareta Johansson och hennes dotter var på väg från Växjö till Ryasby när hon såg föremålet.

— Det var min dotter som upptäckte det, säger Margareta Johansson. Hon ropade till mig att någonting lyste på himlen — och då såg jag också någonting som såg ut som en knallröd lysande ring.

● KONTAKT

Polispatrullen kontaktade ledningscentralen i Ljungby som i sin tur tog kontakt med flygledarna på Sturup.

— Det enda som fanns i luften vid den tidpunkten var ett norrgående passagerarplan som gick på 10 000 meters höjd i norrie-

den utanför Ljungby, berättar Stig Carlsson. Eftersom man inte såg föremålet från flygplanet utgår vi från att föremålet gick på relativt låg höjd.

Polisinspektör Stig Carlsson avfärdar de vanliga förklaringarna i sådana här sammanhang, om raketer, meteorer och väderballonger.

— Under mina år i polisen har jag massor av gånger tagit hand om väderballonger som störtat, säger han. Jag vet hur en väderballong ser ut och jag vet framför allt att de inte kan ge ifrån sig något sådant här intensivt djuprött sken.

● RAKETER

— När det gäller raketer, bomber och lysgranater vet

jag också hur de fungerar, säger Stig Carlsson. Hade det handlat om någon slags raket hade ju banan varit fallande. Det här föremålet rörde sig horisontellt.

— Dessutom brukar det lossna diverse partiklar från både kometer och raketer. Det gjorde det inte från det här föremålet.

Stig Carlsson och hans kollega menar att det är mycket svårt att uppskatta föremålets höjd.

— Det var beaktligt när vi såg föremålet och det fanns alltså inte referenspunkter på marken, säger Stig Carlsson. Men eftersom man inte sett ett dugg från passagerarplanet som gick på 10 000 meter måste man utgå från att föremålet gick lågt.